

ÖLÜM Üzerine Sohbet

Rev. İlhan Keskinöz

ÖLÜM üzerine Sohbet

Reform Semineri Notu, Mesih Sohbeti-2

Yazar : Rev. İlhan Keskinöz

ISBN: 978-605-62455-5-8

© **Türk Dünyası Presbiteryen Kilisesi**
www.presbiteryen.org

sipariş adresi / Yayıncı:

© **Ave Medya**

İstiklal Cad. Tokatlıyan İş Mrk. No:76 K:1/1 Beyoğlu/İST.

Tel: 0212 244 0 244 Faks: 0212 251 97 71

info@avemedia.com - www.avemedia.com

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 19847

1. Baskı: Eylül 2011

Baskı:

© **Bio Ofset Matbaacılık Yay. San ve Dış Tic. Ltd. Şti.**

Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit. No:81/89 Topkapı/İST.

Tel/Faks: 0212 567 73 13

info@biooffset.com - www.biooffset.com

SUNUŞ

Ölüm, halen gezegenimizde yaşayan büyük bir çoğunluk için bir gizem, bir sır olan kavramdır. Aynı zamanda ölüm büyük bir çoğunluk için kavranılması zor bir şey olarak insanlığın önünde durmaktadır. Ve aynı zamanda ölüm konusu büyük bir çoğunluk için korkulacak bir konudur.

Bir gün kesinlikle karşılaşmak ve yüzleşmek zorunda olacağımız ölümden habersiz yaşamak, bir anlamda ölüme hazırlıksız yakalanmak anlamına gelecektir. Öyleyse bu konuda bilgisiz olan birçoklarının umutsuzluk ve korku içinde yaşamaları ya da birçoklarının ölüm sonrasını inkar ederek yaşamaları bu dünyadaki geçici zamanlarını etkileyecektir –*aynı zamanda ölümden sonraki durumlarını da belirleyecektir.*

Oysa **ÖLÜM**, Hristiyanlar için Kutsal Kitap aracılığı ile **açıklığa kavuşmuş bir sırdır**. Böylece Hristiyanlar “ölüm” hakkında bilgili olmaktan öte, bir gün öleceklerini veya onlar yaşarken bir gün Mesih’in tekrar geleceğini bilerek şimdiki zamanı değerlendirmelidirler. Yani bugünü, sonsuzluğu anlayarak, bugüne sonsuzluktan bakarak yaşamalıdır.

Okuyucuların, Mesih’teki gerçek yaşamı anlama konusunda bir fikir oluşturmalarına yardımcı olması dileklerim bilgilerinize sunarım.

Saygılarımla,
Rev. İlhan Keskinöz

ÖLÜM ÖVGÜSÜ-I

- Senin kutsal öfkenden korkarım Tanrım,
günahlı canım kutsal adaletine ölüm borçludur, bilirim.

- Kutsal adaletinden korkarım Tanrım,
önünde durabilecek gücüm yoktur, bilirim.

- Canım ve kemiklerim titrer huzurunda
tek çarem Sensin, güçsüz olduğumu bilirim.

- Canımı yalnız Sen azat edebilirsin Tanrım,
merhametin ve sevgin boldur, bilirim.

- Bir ölü Sana şükredemez Tanrım,
sonsuz yaşam için Sana borçlu olduğumu bilirim.

- Daima şükran doluyum Sana Tanrım,
Mesih'te kurtulmuş olduğumu bilirim.

- Büyük ağlayışla hep dursam huzurunda
borcumu asla ödeyemem, bilirim.

- Hayatım boyunca kötülükten hep kaçsam,
uzak dursam da kötü insandan,
içimde kötü şeyler olduğunu bilirim.

- Hayatım boyunca hep iyilik yapsam,
ayrılmasam hep iyi insanlardan
görünmeyen günahımı saklayamam Senden, bilirim.

- Tüm yakarışım, tövbem Sanadır,
gizleyecek bir şeyim yoktur Senden,
bildiğim her şeyi bildiğini bilirim.

- Tüm hamt ve övgüm Sanadır,
başka ne sunabilirim Sana kurban olarak?
bilmediğim şeyleri bildiğini bilirim.

- Saklanacak yerim yoktur varlığından,
son nefesimi verdiğim zaman
Sana geri döneceğimi bilirim.

- Sığınacak tek yerim Sensin,
güvenli bir yer yok ki başka,
Diriliş ve Yaşam Sensin, bilirim.

- Ey ölüm, ne dikenin ne zaferin var senin
esenlik içinde karşılamaya hazırım seni
ölüm benim için bir kazançtır, bilirim.

- Beni cennetine layık gördü Mesih'im.
Azizlerle, meleklerle birlikte
bir şölende yerim vardır bilirim.

- Ot kurur, çiçek solar, Sözün hep durur Rabbim,
unutulur sıkıntılar, biter her bir dert
gözyaşları teselliyi Sende bulur, bilirim.

Giriş

Yuhanna 14:2 **Babam'ın evinde kalacak çok yer var.** Öyle olmasa size söyledim. Çünkü **size yer hazırlamaya gidiyorum.**

3 Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olasınız diye yine gelip sizi yanıma alacağım.

Mesih'in bu sözleri ölüm hakkında bizi düşündürüyor; ölüm hakkında bize umut veriyor; ölüm hakkında bize teselli oluyor; ve Mesih'in bu sözleri ölüm hakkındaki korkularımızı siliyor.

Mesih'in bu sözleri ölüm hakkındaki sözleri aynı zamanda iman eden kimselerin bu yaşama bakış açısını belirliyor:

Filipililer 1:21 Çünkü benim için, yaşamak Mesih'tir, ölmek kazançtır.

23 İki seçenek arasında kaldım. Dünyadan ayrılıp Mesih'le birlikte olmayı arzuluyorum; bu çok daha iyi.

Mesih'in bizlere '*yer hazırlamak üzere*' ölümden, mezardan geçerek göklere yükselmesi gerçeği; bizlere de ölüm ve mezar yolunda Mesih ile birlikte geçerek vaat ve mirasımıza kavuşacağımız güvencesini vermektedir **-çünkü Mesih bu sözleri söylemiş ve bu sözlerin gerçekliğini onaylamak için çarmıhta ölmüştür.**

Yuhanna 17:24 Baba, bana verdiklerinin de bulunduğum yerde benimle birlikte olmalarını ve benim yüce-

liğimi, bana verdiğin yüceliği görmelerini istiyorum.
Çünkü dünyanın kuruluşundan önce sen beni sevdin.

Ve Mesih aynı zamanda uğruna çarmıha gittiği kilisesi için dua etmiştir. Mesih'in bu duası aynı zamanda bizlerin ölümden kurtuluşu anlamına gelmektedir. Çünkü bu ayetler bize sonsuz bir yer vaadi hakkında konuşmaktadır.

Dolayısı ile Mesih'in bu sözleri, dünyasal amaçlar için yaşamayı değil, dünyadaki yaşamı Mesih ile anlamlandırıp, Mesih ile yürüyerek öylece ölüme ulaşmayı amaçlayan bir yaşamı bizlere getirmektedir:

II.Korintliler 5:6 Bu nedenle her zaman cesaretimiz vardır. Şunu biliyoruz ki, bu bedende yaşadıkça Rab'den uzaktayız.

7 Gözle görülene değil, imana dayanarak yaşarız.

8 Cesaretimiz vardır diyorum ve bedenden uzakta, Rab'bin yanında olmayı yeğleriz.

Ölüm kimseyi ayırt etmeden herkes için vardır. Böylece ölüm, Mesih'in bu sözlerine iman edenler için bir yön ve hedef göstermektedir:

II.Korintliler 5:1 Biliyoruz ki, barındığımız bu dünyasal çadır yıkılırsa, göklerde Tanrı'nın bize sağladığı bir konut *-elle yapılmamış, sonsuza dek kalacak bir evimiz-* vardır.

2 Şimdiyse göksel evimizi giyinmeyi özleyerek inliyoruz.

İman atalarımızın bu dünyasal yaşamdaki yönleri de bu gerçeğe işaret etmektedir:

İbraniler 11:10 Çünkü mimarı ve kurucusu Tanrı olan temelli kenti bekliyordu.

16 Ama onlar daha iyisini, yani göksel olanı arzu ediyorlardı. Bunun içindir ki, Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor. Çünkü onlara bir kent hazırladı.

Bu yüzden “Mesih’te yaşam” dünyayı miras edinmek değil; bu dünyayı göklerdeki sonsuz yaşama bakarak Rab ile birlikte yaşamaktır; geçici değil, kalıcı değerlere bakarak bu dünyayı yaşamaktır (Vahiy 3:12, 21; 21:10-11):

İbraniler 13:14 Çünkü burada kalıcı bir kentimiz yoktur, biz gelecekteki kenti özliyoruz.

I. BÖLÜM

İnsanlar sadece yeryüzünde yaşadıkları için ölmezler; aynı zamanda sonraki yaşama hazırlanmak için dünyaya gelirler.

İnsanoğlu nefes aldığı sürece ölüm de hemen yanı başındadır. İnsanlık farkında olsa da olmasa da, bu dünyadaki yaşam ölümden sonraki yaşamımız için bir hazırlanma süresidir; ya da bir başka ifade ile, bu yaşamdaki seçimlerimiz ölümden sonraki durumumuzu etkilemektedir.

Ancak şunu önemle belirtmek isterim ki, Mesih'in bir gün ölümleri ve dirileri yargılamak için tekrar geleceğine; ölüm, diriliş, son yargı, cennet ve cehennem üzerinde tek yetki ve otoritenin Mesih olduğuna iman eden kimseler, şimdiki zamanı sonsuzluğa bakarak yaşayan, dolayısı ile yaşadıkları zamana Mesihsel bir tanıklık ve Mesih'ten bir tat bırakan kimselerdir.

İnsanların ölüme doğru olan yürüyüşü ana rahmine düştüğü gün başlar. Yaşamın kendisi kadar gerçek bir şey vardır; o da kaçınılmaz olan **ölümdür**:

Mezmun 89:48 *Var mı yaşayıp da ölümü görmeyen,
Ölümler diyarının pençesinden canını kurtaran?*

İnsanlık bilim ve teknolojideki yüksekliğine rağmen ölümden kaçamayacağıının farkındadır; *çünkü ölümsüzlük, sonsuzluk, sınırsızlık insana değil Tanrı'ya aittir.*

Dünya tarihimiz savaşlar, kıtlıklar, afetler, salgın ve katliamlar dışında, insanların kişisel olarak birbirlerine olan

düşmanlık, öfke ve kıskançlıklarının yanında, dikkatsizlik ve ihmal ile de her gün değişik şekillerde ölümlere sahne olmuştur. Neticede hepimiz ister hastalık, ister kaza, ister doğal yoldan olsun, hepimiz tarihin bir noktasında ölümle yüzleşiriz. Çünkü **bir kez ölmek**¹ şartı ile doğmuşuzdur; *var oluşumuz “ölmek” şartı ile*dir.

Bu yaşam boyunca daima insan üzerinde galip olan ölüm ile pek çok kez yüzleşiriz. Her gün gazete ve televizyondan tanınmış kimselerin ölüm haberlerini öğreniriz. Bazen de kralların, devlet adamlarının, sanatçıların bir düğün töreni kadar görkemli cenaze törenlerine tanık oluruz. Her gün yaşadığımız şehirlerde hiç tanımadığımız, toplum tarafından bilinmeyen kimselerin ölümlerine tanık oluruz. Ancak yine de **kendi ölümlerimiz hakkında düşünmeyi İhmal Ederiz.**

Her insanoğlu aslında her akşam uykuya daldığı zamanda bir gün yerin altındaki karanlıkta tecrübe edeceği ölümün bir ön provasını yapmış olur.

Bir oyunu sergilemeden önce tekrar ve tekrar provasını yapan aktörler gibi, bizler de bu yaşam süresince tekrar ve tekrar ölümün provasını yaparız. Bu provalar boyunca yavaş yavaş saçlarımız dökülür ve bir yandan da saçlarımız beyazlaşmaya başlar; enerjimiz azalır ve yavaşlamaya başlarız. Arada bir kalbimiz ezberlemiş olduğu düzeni şaşırır. Gözlerimizin kenarından başlayan kırıksıklıklar yavaş yavaş bütün yüzümüzü ve derken bütün cildimizi kap-

---

¹ İbraniler 9: 27-28 **Bir kez ölmek**, sonra da yargılanmak nasıl insanların kaderiyse, Mesih de birçoklarının günahlarını yüklenmek için bir kez kurban edildi. İkinci kez, günah yüklenmek için değil, kurtuluş getirmek için kendisini bekleyenlere görünecektir.

sar. *Bütün bunlar gündüzün geceye yaklaşması gibi ölüme doğru yavaş yavaş ilerleyişimizin birer işaretidir.*

O ölüm ki, ister dindar ister inançsız bir kimse olun, sizi Tanrı'nın huzuruna götürecektir **-ölüm, sizleri kullarından hesap soracak olan Tanrı ile yüzleşmeye götürecektir...**

Şimdi ölüm hakkındaki diğer bir provayı düşünelim: samimi Hristiyanlar olarak kiliseye her girdiğimizde aslında **Tanrı'nın Huzur Diyarına** girmeyi pratik etmiş oluruz:

Mezmur 95:1 Gelin, RAB'be sevinçle haykıralım,

Kurtuluşumuzun kayasına sevinç çılgınlıkları atalım,

2 Şükranla huzuruna yaklaşalım,

O'na mezmurlarla sevinçle ezgiler yükseltelim!

3Çünkü RAB ulu Tanrı'dır,

Bütün ilahların üstünde ulu kraldır.

4 O'nun eli yerin derinliklerindedir,

Dağların dorukları da O'nun.

5 Deniz O'nundur, çünkü O yarattı,

Karaya da O'nun elleri biçim verdi.

6 Gelin, secde edelim, eğilelim,

Yaratıcımız RAB'bin önünde diz çökelim.

7 Çünkü O Tanrımız'dır,

Ve bizse O'nun otlağının halkı,

Elinin altındaki koyunlarız.

Bugün sesini duyarsanız,

8 Meriva'da olduğu gibi yüreklerinizi katılaştırmayın

Massa'da çölde olduğu gibi,

İnatçılık etmeyin.

9 Atalarımız beni orada denediler,

Beni sınıdılar,

Ve yaptıklarımı gördüler.
10 Kırk yıl o kuşağın derdini çektim,
Ve "bu yürekleri sapık bir halktır;
Ve yollarımı bilmiyorlar" dedim.
11 Bu yüzden öfkemde ant içtim:
Huzur diyarıma asla girmeyecekler.

"**Huzur diyarıma asla girmeyecekler!**" ifadesi bize ilk önce, Mısır'a dönme özlemi içinde, Tanrı'ya karşı asi ve isyankar olan halkın üzerine gelen yargıyı² hatırlatmaktadır. Diğer yandan **İyi Haberi** (Müjde) almış, duyduğu sözü imanla ile birleştiren Hristiyanlar Şabat (Sebt) Gününde kiliseye her girdiğinde –*bir gün mezardan geçerek-Mesih'in sağladığı yoldan Tanrı'nın huzur diyarına – sonsuz yaşamın olduğu cennete-* gireceklerini yeniden hatırlamış olurlar.

Çünkü geçmişte söz dinlemeyenlerin Tanrı'nın Huzur Diyarına giremediklerini bildiğimiz gibi, Mezmur'un "**Bu-gün Tanr'nın sesini duyarsanız**" şeklindeki çağrısını iman ile dinleyip yüreklerini nasırlaştırmayanların Tanrı'nın Huzur Diyarına girecekleri, Tanrı'nın kilisesinde dua ve tapınma ile her huzura çıktığımızda gözümüzde daha da kesinlik kazanır.

Çünkü Tanrı'nın halkına verdiği "*Şabat Günü dinlenmesi*" –*Tanrı kendi işlerinden nasıl dinlendiyse-* O'nun huzur diyarına girenlerin de kendi işlerinden öylece dinleneceğinin güvencesini vermektedir (İbraniler 3:7-19; 4:1-10).

Böylece bizler Şabat Günü kiliseye gelip Tanrı'ya dua ve tapınma sunduğumuzda kefenleri ya da tabutları içinde [ya

---

² Sayılar 14:1-2, 21-23, 26-35

da Tanrı'nın yaratılışının örtüsü ile; toprak veya deniz içinde] güvenle bedenlerinin çürümezliği almasını bekleyen azizler gibi, bir anlamda bedenlerimizin ölümden dinlenmesini pratik ederiz. Böylece canlarımız Tanrı ile yüzleşmeye hazırlanır. Bizler Şabat Günü kiliseye gelip Tanrı'ya dua ve tapınma ile yaklaştığımızda, bir gün ölüm sonrasında canlarımızın Tanrı'nın huzur diyarında sevinç ve esenlik içinde uyanmış ve Kutsal Ruh'un bağışladığı ölümsüzlüğü giyinmiş olarak, Tanrı'ya tapınma sunan göksel orduların yaptığı şeyi pratik etmiş oluruz.

Yaşamın ölümlerle bu kadar iç içe olduğu gerçeği karşısında insanlar ölümü bazen üzüntüyle karşılar; bazen de büyük bir keyif ile başkalarının ölümünden konuşurlar; kimisi de ölümü hiç hatırlamak istemeyecek kadar ondan ciddi bir şekilde korkar ve bu konuyu bilinçaltının derinliklerine gömer. Neticede büyük bir çoğunluk ölümden konuşurken bile konu "başkasının ölümü" hakkında olur; kendi ölümü hakkında düşünen ve konuşanlar daha azınlıktadır.

Konu "**ölüm**" olduğunda kendimiz için söylemek gerekirse, aklımız genelde '*nerede, ne zaman ve ne şekilde öleceğimiz*' konusuna yönelmeye meyillidir. Ancak gerçekte bu sorular ölüm hakkında küçük detaylardır.

Kesin olan bir şey vardır, o da, '*tarihin bir yerinde, bir şekilde öleceğimiz*' gerçeğidir. Bu küçük detaylar bizleri daha önemli bir soru olan "**öldükten sonra gideceğimiz yer**" üzerinde düşünmekten alıkoyar. Aslında bu soru bu dünyada kime ait olarak yaşadığımız ile çok ilgilidir.³

---

³ Hİ. 1. Yaşamda ve ölümden tek teselliniz nedir? Ben kendime ait değilim, beden ve can olarak yaşamda ve ölümden sadık kurtarıcım İsa Mesih'e aidim...

İnsanın ölüme duyduğu gerek korkuya gerekse kaçışa İsa Mesih bir nokta koymuştur. Böylece ölüm artık korkulan bir bilinmezliğin olduğu 'bir sır' olmaktan çıkmıştır. İnsanlık, ölümü kaçınılması ya da korkulması gereken bir düşman olarak görülürken İsa Mesih bu düşmanın bize batıracağı dikenini kaldırmış, ölümün bizim üzerimizdeki zaferini yok etmiştir. Ölümün Adem'den bu yana insanlık üzerinde kazandığı zafer, Kurtarıcı Rab İsa Mesih'te artık son bulmuştur:

I.Korintliler 15:55 «*Ey ölüm, zaferin nerede?
Ey ölüm, dikenin nerede?»*

Havari Yuhanna'nın öğrencisi olan kilise babalarından Aziz Polikarp'tan (ölümü İ.S. -155) İsa'yı inkar etmesi istenmişti. Ama o bunu kabul etmediği zaman zaten bu uğurda ölmeyi kabul etmiş oldu. Yakılmadan hemen önce, bir iman açıklamasına benzeyen duasında İsa Mesih'in sonsuz yaşam olduğunu bilmenin verdiği güvenle ölüme şu şekilde meydan okumuştur:

"Rabbim, sevdiğin ve kutsadığın, bize ismini öğreten Oğlun İsa Mesih'in Babası, her şeye muktedir Tanrım, meleklerin, gökteki güçlerin, tüm yaratılışın ve huzurunda yaşayan tüm haksever kuşağın Tanrısı, Sana şükrediyorum, çünkü şehitlerin topluluğu içinde, Kutsal Ruh'un bağışladığı ölümsüzlükle, ruhumun ve bedenimin ebedi hayata uyanması için, Mesih'in cefasına paydaş olayım diye beni bu güne ve bu saate layık gördün. Gerçek ve tek Tanrım, önceden hazırlayıp gösterdiğin gibi, Seni hoşnut edecek bereketli bir kurban misali, onlarla birlikte bu gün huzuruna çıkmayı diliyorum Senden. Ve de Sana her şeyde şükrediyorum, Sana övgü oku-

yorum, aziz Oğlun, ulu ve ebedi kahin İsa Mesih aracılığı ile Sana hamt ediyorum. Sana, O'na ve Kutsal Ruh'a Şimdi ve sonsuza dek Őükürler olsun."

Bu muhteŐem olayın tanıkları olan kilise yazarları o gün için tarihe Şu notu düŐtüler:

"Bu 'Amin'i göklere yükselterek duasını bitirince, ateŐçiler odun yığınını tutuŐturdu. Kocaman bir alev yükseldi ve bu olayları insanlara iletmek için seçilen ve bunları görmeye nail olan bizler bir mucizeye tanık olduk. Ateş, rüzgarda ŐiŐen bir yelken gibi, bir kubbe Őeklini aldı, bir siper gibi Őehidin bedenini kuŐattı. Aziz ise ortada duruyordu, yanan bir vücut gibi değil, piŐen bir ekmek gibi ya da potada ıŐıldayan altın veya gümüş gibi. Ve de günnükten ya da başka pahalı bir ıtırdan yayılıyor muŐ gibi bir koku geliyordu burnumuza..."⁴

Hristiyan tarihi buna benzer pek çok iman tanıklığı ile doludur.

Belki de ölümden sonraki hayat için duyulan korkudan sebep, bazen insanlar ölümlü tümünden bir yok oluş Şeklinde düşünürler. Ancak Kutsal Kitap bunun tam tersini söyler.

---

⁴ Kilise Babalarından ve Yazarlarından Alıntılar, s.54, Sent Antuan Kilisesi, İstanbul 2004.

II. BÖLÜM

LUKA 2:22 *Ve Musa'nın Yasası'na göre arınma günlerinin bitiminde Yusuf'la Meryem çocuğu Rab'be adamak için Yerusalim'e götürdüler.*

23 Rab'bin Yasası'nda, "İlk doğan her erkek çocuk Rab'be adanmış sayılacak" diye yazılmış olduğu gibi.

24 Ve Rab'bin Yasası'nda yazıldığı gibi, bir kurban olarak "bir çift kumru ya da iki güvercin yavrusu" sunacaklardı.

25 Ve işte, Yerusalem'de Şimon adında bir adam vardı. Ve bu adam doğru ve dindar biri olup İsrail'in tesselli edilmesini bekliyordu ve Kutsal Ruh onun üzerindeydi.

26 Ve Rab'bin Mesihini görmeden ölmeyeceği Kutsal Ruh tarafından kendisine açıklanmıştı

27 Ve Şimon Ruh'ta olarak tapınağa geldi; Küçük İsa'nın annesi babası, Kutsal Yasa'nın ilgili kuralını yerine getirmek üzere O'nu içeri getirdiklerinde,

28 Şimon O'nu kucasına aldı, Tanrı'yı överek şöyle dedi:

29 "Ya Rab, şimdi sözüne göre kulunu esenlik içinde yaşamdan ayırabilirsin;

30-32 Çünkü bütün halkların yüzü önünde hazırlanmış olduğun kurtuluşu; ulusların aydınlığa kavuşması için olan ışığı ve kendi halkın İsrail'in yüceliğini gözlerim gördü."

İsa Mesih de Kutsal Yasa'nın gereğinin yapılması için Tanrı'ya sunulmak üzere tapınağa getirilir. İlk doğan erkek çocuklar Kutsal Yasa'ya göre Tanrı'ya adanmıştır (Çıkış 13:2). Aslında kurbanda⁵ ilk şart bir yıllık sağlıklı kusursuz bir kuzu sunulmasıdır. Onların güvercin ya da kumru sunmalarına geleneksel yorum Yusuf ve Meryem'in fakir bir aile olduklarıdır. Ama bundan daha önemlisi, Meryem ve Yusuf'un bebek İsa'yı tapınağa getirmelerinden onların dindar bir aile olduklarını da anlıyoruz.

Vaftizci Yahya'nın İsa hakkındaki *"İşte dünyanın günahını kaldıran Tanrı Kuzusu!"* tanıklığından yola çıkarak Mesih İsa için bir kuzunun takdime olarak verilmesinden çok *-çünkü Mesih'in kendisi tek kutsal kurban kuzusudur (İşaya 53)-* Kutsal Ruh'u temsilen güvercin ya da kumru sunulmasını daha mesaj verici buluyoruz.⁶

Mesih tapınağa getirildiği anda karşımıza Şimon adında bir karakter karşımıza çıkar. Onun kimliği hakkında bir bilgimiz yok. Ancak bu ayetlerin tanıklığı ile onun ruhani karakteri hakkında değerli bilgiler edinebilmekteyiz:

a-) Doğru ve dindar biri (a.25):

Dolayısıyla Kutsal Kitap'ı iyi bilen, bu sebepten Tanrı'nın karakterini iyi bilen ruhta ve gerçekte tapınan biridir. Tanrı'daki doğruluğu bilen biridir.

---

⁵ Kutsal Yasa "arınma" hakkında konuştuğunda kirliliğin olduğu bir zamanlar söz konusudur. Törenselleşmiş arınma, Kutsal Yazılar aracılığı ile dua ve tapınmanın Kutsal Ruh'un gücüyle kişiyi getirdiği içsel paklığa ve her zaman kalmamız gereken ahlaki paklığa işaret eder.

⁶ Çünkü Mesih bizlerin Kutsal Üçlülük Tanrı'yı daha güçlü bir şekilde kavramasını sağlamıştır.

b-) İsrail'in teselli edilmesini bekliyordu (a.25).

Şimon'da bir önder karakteri görüyoruz aynı zamanda. Çünkü yalnızca kendisi için değil Tanrı'nın halkı için de kaygı duyan, Tanrı'dan gelecek teselliye yüreğinde özlem duyan birisidir. Bu da “*doğru ve dindar biri*” şeklindeki ifadeyi desteklemektedir; çünkü Kutsal Yazılar'dan sadece Mesih'te İsrail'e verilebilecek teselliye özlediğini görüyoruz (İşaya 52:8-10).

c-) Kutsal Ruh onun üzerindeydi (a.25)

Buradaki diğer önemli tanıklık kuskusuz “*Kutsal Ruh onun üzerindeydi*” şeklindeki ifadedir. Eski Ahit zamanında Kutsal Ruh çok özel zamanlarda ya da çok özel kimselerin üzerinde bulunurdu.⁷ Rab, Şimon'a Kutsal Ruh aracılığı ile Mesih'i görmeden ölmeyeceği yolunda bir söz vermişti (a.26). Buradan anlıyoruz ki, Şimon Tanrı'nın sesini tanıyabilen nadir insanlardandır. Tanrı'nın ona konuşmasını ve böyle önemli bir haberi ona önceden müjdelemesinden Şimon'un Tanrı ile ilişkisinin düzeyli ve tatminkar bir noktada olduğunu görebiliriz.

Şimon'un bebek İsa ile karşılaşması aslında olağan bir karşılaşma değildir. Şimon, Kutsal Ruh'un rehberliği aracılığı ile o gün tapınakta bir bebeğin bütün İsrail'deki beklerden daha ayrıcalıklı, İsrail'in Kurtarıcısı Mesih olduğunu ilan etmiştir –çünkü “*Kutsal Ruh onun üzerindeydi*” ve Kutsal Ruh'un rehberliğinin kişiyi götüreceği yer Mesih'in ayakları dibinde dua ve tapınma sunmaktır. Ve Şimon da

---

⁷ Luka 1:41-42 ayetinde Elisabet için, Luka 1:67 ayetinde Zekeriya için “Kutsal Ruh'la dolmak” ifadesi kullanırken Şimon için “Kutsal Ruh onun üzerindeydi” ifadesini kullanması dikkat çekicidir.

böyle yapmış, Tanrı'yı Mesih'te –*üzerindeki Kutsal Ruh'un gücü ile*- yüceltmıştır.

Kutsal Ruh tarafından yönlendirilen Şimon, bebek İsa'yı insanların gözle gördüklerinden farklı bir şekilde görür ve bu karşılaşma onu Tanrı'yı övmeye yönlendirir. Tanrı'nın Ruhunun yönlendirmesi Şimon'u İsa Mesih' yönlendirmiştir; ve bu buluşmadan, Kutsal Ruh'un varlığının önemli bir işareti olan '*Rab'be ve Mesih'e övgüler sunma*' taşımıştır.

Tanrı'nın Ruh'u bugün bizim üzerimizde değil, içimizdedir. Kilisede dualar, vaaz, övgü dolu ilahiler esasında gücünü insandan değil, insanı dolduran Tanrı'nın Kutsal Ruhundan almaktadır. Bu yüzden kilise ibadetlerimizde Tanrı'ya övgü önemli bir yer tutmaktadır. Mesih adına yüzyıllardır söylenen övgüler, yazılan ilahiler, sıradan insanların varlığını dolduran Kutsal Ruh'un işaretidir. Şimon Tanrı'yı överek şöyle der (a.29):

“Ya Rab, şimdi sözüne göre kulunu esenlik içinde yaşamdan ayırabilirsin”

Burada Şimon'u İsrail'in nasıl teselli edileceğini bekleyip görmek gibi bir davranış içinde görmüyoruz. Tersine, Mesih'i görmekle ölüme hazır olduğunu tapınakta Rab'be ikrar eden bir kişi olarak karşımıza çıkar. Ölüme karşı alışık olmadığımız bir razı oluşla yaklaşır Şimon.

Şimon için Mesih'in kendisini görmek Mesih'in yapacağı işleri görmek demektir. Şimon Rab'bin işlerini görmeden önce, Rab'in yapacağı işlere, *yani İsrail'in ve diğer bütün ulusların* sadece Mesih'te olan kurtuluşuna iman etmiştir.

Bu yüzden Şimon Mesih'i görmekte, Tanrısal kurtuluş ve teselliye –*Mesih'teki Tanrı halkının sonsuz kurtuluşuna*–şimdiden kavuşmuş oluyor. Evet, Tanrı, Mesih vaadi hakkındaki sözünü tutmuştur. Böylece İsrail'in kurtuluşu için halkına verdiği sözü de tutacaktır. Bu yüzden “*Ya Rab, sözüne göre oldu –sözünü tuttun*” diyerek vaatlerinde sadık olan Tanrı'nın güvenilirliğini ve Kutsal Sözleri'nin sarsılmazlığını bu övgüsünde dünyaya ilan eder.

5. yüzyılda yaşamış Ağrı'lı Movses Episkopos “Büyük Sır” adlı ilahisinde İsa Mesih'in kutlu doğuşunu “**Göge yere sığmayan güç kundak bezine girdi**” sözleriyle ifade eder. İşte, bu güç şimdi Şimon'un kolları arasındadır. İsa Mesih'le olan bu buluşma onun yüreğinden övgü taşmasına sebep olmuştur.

Şimon'un artık İsrail halkının kurtuluşu için kaygı duymasına gerek yoktur. İsa Mesih'e dokunmuş olması Şimon'un gözlerini açmıştır ve bu dokunuş onun yüreğindeki kaygının silinmesine yetmiştir. Şimon gerçek yaşamın Mesih'te olduğunu fark etmiş olmalı ki, bir ölüm korkusu duymaksızın Tanrı'ya “*ben kulunu huzur içinde yanına alabilirsin*” diyebilmektedir. Şimon, Rabbini bu dünyada ilk karşılayan biri olarak adeta sonraki yaşamda da Rab İsa Mesih'i ilk karşılayan kişi olmak için hemen ölmeye razıdır. Doğru ve dindar biri olarak Kutsal Ruh'un üzerinde durduğu bu kişi için ölüm artık korkulması bir kavram, bir bilinmeyen olmaktan çıkmıştır. Şimon Mesih'i görmekte ölümün onu esenliğe götüren bir kapı olduğunu burada belli etmiştir.⁸ Bu yüzden Kutsal Kitap Mesih'teki zafere dayanarak ölüme korkusuzca meydan okumaktadır:

---

⁸ İbraniler Mektubu 11. bölümde iman konusu ele alınıyor; ve iman, imanı bu yaşamda gerçekten pratik etmiş kimseler ile birlikte

I.Korintliler 15:55 *Ey ölüm zaferin nerede ?*
Ey ölüm dikenin nerede ?

Ölüm artık İsa Mesih'e inananları kendi karanlığına alamayacaktır. Ölüm İsa Mesih'e inananları incitemeyecektir, acı veremeyecektir. İsa Mesih'ten itibaren Tanrı kurtuluş ışığını tüm halkların gözü önünde –açıkça- yakmıştır. Bu ışık İsa Mesih'e övgü hamt ve yücelik kazandıracaktır. Bu yüzden Şimon'u tapınakta bebek İsa'yı kucağına aldığı anda Tanrı'yı överken görüyoruz. Bu mezmurun sözlerinden Şimon'un İsa Mesih'in misyonunu çok iyi anladığını görüyoruz.

Dikkat edin, bebek İsa'nın kutsanması, tapınakta Rab'be adanan diğer çocuklarınkinden farklıdır. İster adanma töreni olsun, ister özel günlerde çocuğun dini önderler tarafından kutsanması olsun; çocuk için hep iyi niyetler, iyi dilek ve umutlar sunulurdu Tanrı'ya. İsa Mesih'in mucizevi doğuşundaki farklılık O'nun tapınıktaki adanma töreninde de göze çarpar.

İsa Mesih daha doğumunda bile ölümle kutsanmaktadır. Oysa bir çocuk kutsanırken söyleyebilecek şeyler; sağlıklı ve uzun ömürlü olması, dinine ve ahlaki değerlere bağlı olması, vatanına faydalı ve ailesine saygılı, bilge, zengin, cömert, yetenekli, cesur olması gibi benzeri dilekler sunulmaz mı?

---

açıklanıyor. Ve buradaki Tanrı'nın beğenisini kazanmış olan iman kahramanlarının kalıcı ve göksel olan şeyleri aradıklarını okuyunca, Şimon'un tanıklığı bize onları hatırlatıyor.

Ama bir bebeğin kutsanmasında ölüm konusu genelde pek aklımıza gelmez. Çünkü çocuk umuttur; ana babanın yapmak isteyip de yapamadıklarının gerçekleşmesi umududur; ailenin, adın, dilin, inancın daha da uzun yaşaması, sonraki kuşaklara taşınması umududur.

Aynı zamanda çocuk İsrail kültüründe bir bereketi temsil etmektedir. O devirde çocuklu ve zengin aileler için insanlar *'Tanrı'nın elinin o ev üzerinde olduğunu'* düşünürlerdi. Çocuk yaşam demektir. Çocuğu olmayan aileler genelde bundan utanç duyarlardı. Çünkü halk bir günah yüzünden çocukları olmadığını düşünürdü. Bu yüzden çocuk için hatırlanacak en son şey ölümdü.

Ama İsa Mesih ölümün çehresini değiştirmiştir (a.30-32). Ölüm; İsa Mesih'te ulusları aydınlatan bir kurtuluş meşalesi olmuştur. Şimon bu övgüsünde *"Tanrı'nın kurtuluşunu açıklayan ışık"* olan Mesih'in *"Ben dünyanın ışığıyım"* sözlerini önceden teyit eder (Yuhanna 8:12).

Şimon Kutsal Ruh'un yönlendirmesi ile peygamberlikte bulunmaktadır. İncil, Şimon'un tanıklıkta bulunduğu ışık hakkında bize çok önemli başka ayetler aracılığı ile tanıklık verir. Bu ışık başta İsrail'i sonra da tüm ulusları aydınlatıp Tanrısal kurtuluşu gözler önüne serecek ışıktır.

Matta 4:16 Karanlıkta yaşayan halk büyük bir **ışık** gördü. **Ölümün** gölgelediği diyarda yaşayanların üzerine bir **ışık** doğdu.

Evet, İsa Mesih ışıktır; ölümün ve karanlığın olduğu yere ışık tutarak günah, ölüm, yargı, sonsuzluk gerçeğini insanların daha iyi görmelerini sağlayacaktır. Bu ışık insanların

bir kurtarıcıya olan ihtiyaçlarını daha iyi görmelerini sağlayacaktır.

Yuhanna 1:4 Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların **ışığıydı**

Bu ışık yalnızca aydınlatmak ve karanlığı açığa çıkarmak için değil aynı zamanda insanlara yaşam verecek bir ışıktır.

Yuhanna 1:5 **Işık** karanlıkta parlar ve karanlık onu alt edememiştir.

Evet, ölümün karanlığı **ışığı**, yani İsa Mesih'i; ve O'nun Kutsal Müjdesi'ni ve Mesih'e ait olanları alt edemeyecektir. İman ile Şimon, İsa Mesih'le ölüm karanlığının aydınlandığını ve yaşam ışığı olan İsa Mesih'in ölüm tutsaklığını ve korkusunu kaldırdığına ilk tanıklıkta bulunan kişi olarak İncil'de karşımıza çıkar. Yani Mesih ile birlikte ölüm açıkça esenliğe götüren bir kapı olmuştur artık. Ölüm artık bir bilinmeyen ve korkulan bir kavram olmaktan çıkmıştır. Bu yüzden Şimon *"kulunu esenlikle bu yaşamdan salıverirsin"* diyebilmektedir.

Şimon, İsa Mesih'te gördüğü bütün ulusları kapsayan kurtuluş ışığını, İsrail'e yücelik kazandıracak ışığı gözleriyle görmüştür. Bu ışık insan üzerindeki tek alt edilemeyen güç olan ölümü etkisiz kılacaktır ve Şimon, İsa Mesih'in ölüm ve diriliş üzerindeki yargı yetkisi karşısında ölüme karşı bir alışık olmadığımız bir yakınlık duyar. Çünkü Şimon bu ışıkla aydınlanarak, Mesih'e iman ile, ölümün onu bu dünyanın kaygılarından, korkularından, endişelerinden ve günahın getireceği yargı ve azaptan kurtaracak bir şey

olduğunu fark eder. Bu yüzden Tanrı'ya “*kulunu esenlikle bu yaşamdan ayırabilirsin*” diyebilmektedir (a.29). Zaten böyle bir sözü Mesih'e iman ile bakan biri söyleyebilir. Ancak böyle bir sözü Mesih'teki doğrulukla benliği çarmıha geren kimseler söyleyebilir. Böylece bizler de benzer şekilde dünyaya ölüm hakkında güçlü bir tanıklık verebiliriz.

Daha açık bir ifade ile bu ışıkla aydınlanan Şimon “*Mesih İsa, canım sana kurban olsun*” demek cesaretini gösterebilmektedir. Bu yüzden de Yusuf ve Meryem söylenenlere şaşırmışlardır (a.33).

25. ayetteki Şimon için olan üç tanıklığı hatırlarsak, ancak Mesih'te doğru ve dindar olanlar böyle ölüm korkusu duymaksızın yaşayabilirler; ancak Tanrı'nın Mesih'teki tesellisini özleyerek yaşayanlar ölüme böyle meydan okuyabilirler; ancak Kutsal Ruh ile mesh edilmiş kimseler Mesih'in ikinci gelişine bakarak ölüme doğru bir şekilde hazırlanabilirler.

Ancak Mesih'in günah ve ölüm üzerindeki zaferini görerek esenlik yaşamına giden yolda, ölüme hazır olarak tanıklık verebiliriz.

Mezmur 118:22-23 ayetlerinde: “*yapıcıların reddettikleri taş, köşenin başı oldu ve o, gözlerimizde şaşılacak iştir*” sözleriyle ifade edilen İsa Mesih hakkındaki peygamberlik gerçekleşmeye başlamıştır.

Yaratılıştan sonra gerçekleşen en büyük ve şaşırtıcı olay İsa Mesih'in beden alıp aramıza girmesidir. Mesih'in bu gelişi insanlık tarihine farklı bir ivme kazandırmıştır. Tanrı, İsrail halkını Mısır'dan kurtarmakla şaşılacak bir iş

yapmıştır. Şimdi aynı Tanrı kutsal sözünü bir beden ile tenlendirerek yine şaşılacak bir iş yapmıştır. Kilise yüzyıllardır bu mucizevi ve şaşırtıcı kutlu doğuşu aynı heyecan içinde ilan etmektedir –*Mesih Rab'dir; gerçek Tanrı'dan gerçek Tanrı, nurdan nur, kurtarıcı, sonsuz kahin, sonsuz kral...*

Şimon devam eden peygamberliğinde şöyle devam der (a.34):

1-) İşte, bu çocuk İsrail'de birçoklarının düşmesine ya da yükselmesine yol açmak için (İşaya 8:14, Matta 21:33-44);

2-) İşte, bu çocuk aleyhinde konuşulacak bir belirti olmak üzere belirlenmiştir:

Bu peygamberlik en açık olanıdır. İsa Mesih yeryüzündeki hizmeti boyunca ve bugüne kadar çoğunluk tarafından aleyhinde konuşulan bir kişi olmuştur. Kabul gördüğünden daha fazla reddedilmiştir. Yeryüzündeki hizmeti boyunca İsa Mesih gittiği her yerde kalabalıkları peşinden sürüklemiş, O'nun yaptıklarıyla sözleri her zaman tartışma konusu olmuştur. Bu tartışmalarda kimi zaman insanlar O'na iman etmiş, kimi zaman da halkın ya da din görevlilerinin yoğun tepkisine yol açmıştır.

3-) Ve Senin canını da bir kılıç delip geçecek (a.35):

Bu sözü en iyi çocuk sahibi olanlar anlar. Bir annenin, çocuğunun düşüp bir yerini kanattığı zamanki acısını nasıl yüreğinde hissettiğini düşünün. Bir an tıbbi bir müdahale yapılırken çocuğunuzun acı ağlayış ve çılgınlıklarını duyduğunuz zamanki hissettiğiniz acıyı düşünün. İncil Meryem

anayı İsa Mesih'in çarmıhının karşısında resmeder (Yuhanna 19:25). Bir annenin oğlunun ölümünü seyrettiği ve hiçbir şey yapamadığı zamanki acısını düşünün. Mesih çarmıhta elleri ayakları çivilenmiş, kanlar içindedir, böğrünü bir mızrakla delmişlerdir. Böyle bir durumda Mer-yem'in çekeceği acıyı Şimon "*canına kılıç saplanacak*" sözleriyle ifade eder. Şimon daha yeni doğmuş bir bebek için annesine *çarmıh* kadar acılı bir ölüm müjdelemektedir. Bu ölüm aynı zamanda acılı olduğu kadar alay ve hakaret de içermektedir (Matta 27:27-30, 33-35, 39-44, Luka 23:39).

4-) Bütün bunlar birçoklarının yüreğindeki düşüncelerin açığa çıkması için olacak (a.35):

Aslında Mesih'i tanımakla kendi yüreklerimizi tanıyabiliriz. Mesih'i tanıdıkça insanı (kendimizi) anlayabiliriz. Eskiden kendi kendisi için yeterli olduğunu düşünenler Mesih'i tanıyınca doğruluk, kutsallık, adalet, merhamet, sevgi, iyilik v.s. erdemlerde güçsüz ve zayıf olduğunu görebilirler.

Mesih'i tanımakla kim olduğumuzu, Tanrı'nın Sözü'ne göre nasıl kimseler olduğumuzu anlıyoruz. Yani Mesih ile karşılaşınca yüreklerimiz gerçek anlamı ile açığa çıkıyor. Yani Mesih sadece yüreklerimizdeki açığa çıkarmıyor; bizlere yüreklerimizi *-gerçekte nasıl biri olduğumuzu-* gösteriyor.

Böylece Mesih'e hile ile tuzak kurmak için çalışanlar, alay ve hakaret ile yüreklerini açığa vurdular. Bu da inanmayanların adil yargısı yanında inanların Mesih'teki ödülünü belli etmek içindi:

Yuhanna 15:22 Eğer gelmemiş ve onlara konuşmamış olsaydım, günahları olmazdı; ama şimdi günahları için özürleri yoktur.

23 Benden nefret eden, Babam'dan da nefret eder.

24 Başka hiç kimsenin yapmadığı işleri onların arasında yapmamış olsaydım, günahları olmazdı; ama şimdi hem gördüler, hem benden hem de Babam'dan nefret ettiler.

I. Yuhanna 2:18 Küçük çocuklar, son saattir; ve Mesih karşıtı geliyor diye duymuş olduğunuz gibi, şimdi bile birçok Mesih karşıtı ortaya çıkmıştır; son saat olduğunu bundan biliyoruz.

19 Bizim aramızdan çıktılar, ama bizden değildiler; çünkü bizden olsalardı bizimle birlikte kalırlardı; ama hepsinin bizden olmadıkları açıklansın diye çıktılar.

Böylece “*Bütün bunlar birçoklarının yüreğindeki düşüncelerin açığa çıkması için olacak*” şeklindeki peygamberlik sözü bizlere Tanrı'nın Eski Ahit boyunca yaptığı bir hatırlatmanın Mesih'te tam anlamına kavuşacağını müjdelmektedir. Tanrı fiziksel olarak işlerinizle doğru şeyler yaptığınızda bile yüreğinizdeki günah ve kötülük tohumunun yok olmadığını söylemek üzere, yüreğe özellikle eğildiğini Kutsal Kitap boyunca açıklamıştır (*Mezmur 7:9; 44:20-21, Meseller 17:3, Yeremya 17:10; 20:12; 23:24, Tsefanya 1:12, Romalılar 8:27, I.Selanikliler 2:4, Elçilerin İşleri 15:8*).

Kutsal Kitap kültüründe “*yürek*” (*İbranicede: leb*), kişinin varlığının merkezidir. Yürek, bir kişinin özünü ve kişiliğini yansıtır. Böylece “*yürek*” iradenin, düşüncenin, duygunun kaynağı olarak yani canlı varlığımızın merkezi ve kişiliğimizin tamamını ifade etmektedir.

I.Tarihler 28:9 "Sen, ey oğlum Süleyman, babanın Tanrısı'nı tanı. Bütün yüreğinle ve istekle O'na kulluk et. Çünkü RAB her yüreği araştırır, her düşüncenin ardındaki amacı saptar. Eğer O'na yönelirsen, kendisini sana buldurur. Ama O'nu bırakırsan, seni sonsuza dek reddeder.

Matta 12: ³³"Ya ağacı sağlıklı yetiştirirsiniz, ürünü de sağlıklı olur; ya da ağacı çürük yetiştirirsiniz, ürünü de çürük olur. Çünkü ağaç ürünüyle tanınır.

³⁴Engerekler soyu! Kendiniz kötü kişilerken iyi sözler söyleyebilir misiniz? Çünkü ağız yüreğin taşmasından söz söyler.

Böylece Mesih'in yaşamına baktığımızda yaptığı her iyi iş ve tanıklıktan sonra insanların gerçek yüreklerinin nasıl ortaya çıktığını görmekteyiz: *Mesih cinli birini iyileştirdiğinde yürekleri katı insanlar hemen Mesih'i şeytan ile işbirliği yapmakla suçlar (Luka 11:14-15); Mesih günahkar birinin tövbe edip imanlı bir hayata başlamasını sağladığında insanlar Mesih'i günahkarlarla işbirliği ya da dostluk içinde olmakla suçlar (Luka 19:5-7); Mesih Şabat Günü beli bükük bir kadını iyileştirip doğrultur, insanlar Mesih'e tapınakta böyle işler yaptığı için kızar (Luka 13:10-14).*

Böylece “doğruluktan hoşlanan Tanrı'nın yüreği sınıdığını” bilirsek (I.Tarihler 29:17), Tanrı'nın oruç, sadaka, merhamet hizmeti gibi **iyi işlerimizden** önce yüreğimize yani kişiliğimizin tamamına baktığını görürsek; Mesih bizlere ne kadar yardıma muhtaç, kurtarılma ihtiyacı içinde olan kimseler olduğumuzu gösterecektir. Unutmayın, yüreklerin açığa çıkması bizim kendimiz için gereklidir, Tanrı için değil. Çünkü Tanrı'ya gizli bir şey yoktur.

Böylece yüreklerimiz ancak Mesih'e baktığımızda bizim düşündüğümüzden farklı olduğu belli olacaktır; bizler dışarıdan nasıl görünürsek görünelim, yüreklerimiz gerçekten Mesih'e baktığı zaman bizler kendimizin kim olduğunu gerçekten bilceğiz.

Tapınakta dua eden ferisi ve vergi görevlisi hakkındaki meseli hatırlayın (Luka 18:9-14); Ferisi dua etmeye gittiği yerde **yüreğini** Tanrı'ya odaklamak yerine etrafındaki kimselere odaklamıştır ve bir vergi görevlisi görünce şöyle dua eder: “Tanrım, öbür insanlara -soygunculara, hak yiyenlere, zina edenlere- ya da şu vergi görevlisine benzemediğim için sana şükrederim. Haftada iki gün oruç tutuyor, bütün kazancımın ondalığını veriyorum.” Ancak gözlerini göğe kaldırmak bile istemeyen vergi görevlisi şöyle dua ediyordu: 'Tanrım, ben günahkâra merhamet et.'

Böylece Mesih dini önder olan ferisinin değil, samimi (yürekten) dua eden vergi görevlisinin tapınaktan aklanmış olarak çıktığını hatırlattı. Çünkü ferisi örneğinde olduğu gibi, Tanrı sadece yaptığınız iyi işleri istemiyor; Tanrı yüreğinizi, yani aklınızı, yani tüm kişiliğinizi, yani bedeninizin tamamını istiyor; Tanrı bu bedende yaşadığınız tüm zamanın paklıkta, kutsallıkta ve kendisine adanmış olarak yaşamasını istiyor.

Böylece yüreklerimize Mesih'i almadan, Kutsal Kitap'ı anlayamayacağız.

Yüreklerimize Mesih'i almadan, Kutsal Kitap'ta açıklandığı şekli ile Tanrı'yı hoşnut eden bir yolda yürüyemeyeceğiz.

Yüreklerimize Mesih'i almadan, yeni bir yaşama başlayamayacağız.

Yüreklerimize Mesih'i almadan, yenilenmiş bir yaşamı arzulasak bile bunu asla başaramayacağız.

Böylece yüreklerimize Mesih'i almadan, "Mesih'in dirileri ve ölüleri yargılamak üzere bir gün tekrar geleceğini, ölülerin bedenleri ile dirilişini, günahların affını, sonsuz yaşamı" ve ölüm konusunu kavrayamayacağız..

İsrail halkının dünyasal bir kral beklentisine karşılık; İsa Mesih öncelikle yüreklerde saltanat sürmek isteyen ruhsal bir krallık kurmak istemektedir. Böylece Mesih'ten dolayı "*birçoklarının yüreğindeki düşüncelerin açığa çıkması*" şeklindeki peygamberlik sözü, Mesih gerçeğinde, insanların ya Mesih'i Kutsal Kitap'ta açıklandığı şekliyle kabul etmek ya da reddetmek durumu ile yüzleşmesini meydana getirmektedir. Bu da sonsuzluktaki durumumuzu belirleyecektir.

Bu yüzden yüreklerdeki düşünceler itiraf ile açığa çıkmalı, tövbe ile bu kötü düşüncelerden vazgeçilmelidir. Böylece bizdeki eski Adem'e ait düşüncelerin açığa çıkması ve

yeni Kral'ın –*Mesih'in*- insanların yüreklerinde ve yaşamlarında tahtını alması gerekmektedir.

Yaptığımız iyi işler sebebi ile yüreğimiz bize “*aslında kötü kimseler olmadığımızı*” söyler. Ancak Kutsal Kitap bize tam tersini söyler; ve yüreğe güvenmemeyi öğretir:

Yeremya 17:9 Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez,
Onu kim anlayabilir?

Bazen ailemiz, kültürümüz, yetişme tarzımızdan bazense çoğunluğun paylaştığı bir inancın veya dünya görüşünün arasında yaşıyor olmaktan dolayı, çoğunluğun söylediği veya yaptığı şeyi ciddiyetle araştırıp düşünmeden “*doğru-gerçek*” kabul ederiz. Bu da yüreğimizi samimiyetle görmemizi engeller. Ancak Kutsal Kitap gerçeğin Mesih'te olduğunu (Yuhanna 18:37) ve gerçeğin Mesih aracılığında olduğunu söylemektedir (Yuhanna 1:14, 17):

Yuhanna 14:6 İsa, “Yol, gerçek ve yaşam Ben'im” dedi. “Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemez.

Mesih'teki gerçek de bize ölüm ve yaşam hakkında şunları göstermektedir:

Yuhanna **1:4** Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı.

Yuhanna **5:21** Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediği kimselere yaşam verir.

Yuhanna **3:36** Oğul`a iman edenin sonsuz yaşanı vardır. Ama Oğul`un sözünü dinlemeyen yaşanı görme-yecektir. Tanrı`nın gazabı böylesinin üzerinde kalır.

Çünkü Mesih ölümden dirilişin ve sonsuz yaşanın Rab-bi`dir:

Yuhanna **11:25** İsa ona, “Diriliş ve yaşam Ben`im” dedi. “Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır.

Yuhanna **10:10** Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim.

Yuhanna **10:28** Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapa-maz.

Böylece Mesih`e iman ile ölüm konusundaki bilgimiz ve buna bağılı olarak yaşayışımız ve cesaretimiz, bu yaşamda umutsuz yaşayan ya da korku ile yaşayan ya da ölümü tümünden bir yok oluş *-hiçlik-* gibi düşünerek inkar ederek yaşayan diğçerlerine verilmiş bir iman tanıklığıdır. Çünkü Mesih`teki iman aynı zamanda “*kurtuluş*” ile ilgilidir – *ölümden, mezardan, sonsuz yargıdan, günahdan, benlikten, şeytandan kurtuluş...* Bu yüzden kendisinde “*gerçek, yol, yaşam*” olan Mesih`e dair elçisel kilisenin tanıklığı şu olmuştur:

Elçilerin İşleri 4:12 Başka hiç kimsede kurtuluş yok-tur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kur-tarabilecek başka hiçbir ad yoktur.

Böylece Mesih aracılığıyla bize bağışlanan lütuf ve imanla Tanrı ile yüzleşmeye hazır olduğumuzu biliyoruz; Mesih gerçeği bize “*Tanrı'nın yüceliğine erişmek umudu – güvencesi*” vermektedir (*Romalılar 5:2*); yani Mesih'in aracılığı ile Tanrı'daki sonsuz yaşamımız...

Böylece ölmüş bir peygambere değil, ölümü yenmiş bir Kurtarıcı'ya iman, diri yani yaşayan bir imandır:

İbraniler 7:25 Bu nedenle de *O'nun (Mesih)* aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tamamen kurtarmaya güçlüdür, **onlar için aracılık etmek üzere daima yaşamaktadır.**

Böylece *ilahi yüceliğe girme umudumuz (Romalılar 5:2)* Mesih'in tam mükemmel aracılığından kaynaklanmaktadır (BİA.26):

“Çünkü ne cennetteki ne de dünyadaki varlıklar arasında bizleri İsa Mesih'ten daha fazla seven herhangi biri yoktur.

Kendisi, “*Tanrı özüne sahip olduğu halde,*” buna rağmen “*yüceliğinden soyunarak*” bizler için “*bir insan*” ve “*bir hizmetçi*” özünü aldı ve kendisini “*her yönden kardeşlerine*” benzetti.

Başka bir aracı bulmak zorunda olduğumuzu farz edelim.

Bizler “*Tanrı'nın düşmanlarıyken*” bizim için canını verenden daha çok kim bizi sevebilir ki? Saygın ve güçlü bir aracı bulmak zorunda olduğumuzu farz edelim.

“Baba’nın sağında”
oturandan daha fazla kimin saygınlığı ve gücü var
ki?
ve *“gökte ve yeryüzünde”*
kendisinde tüm güç olandan başka kim var?
Tanrı’nın biricik Oğlu’ndan başka
sözü daha çok dinlenecek kim olabilir ki?”

Özetle: yüreklerimizde ve yaşamlarımızda Mesih en merkez yeri almadıkça ölüm hakkında bir şeyleri bilmemiz ya da bilmememiz, ölümümüzü ve bu ölümün sonuçlarını değiştirmeyecektir.

III. BÖLÜM

Zaman zaman biri ölüm konusunda ya da kendi ölümü hakkında konuşurken birilerinin “*ağzından yel alsın*” ya da “*Allah korusun*” dediğini duyarız.

Ancak buraya kadar olan bölümler ışığında ölümün Mesih’te aydınlanmış bir konu olduğunu görmekteyiz. Böylece şimdi, ölüm konusunun nasıl Mesih’teki iman yaşamı içine yerleşmiş olduğunu hatırlayalım:

Yatsı dualarımızda –*birçok kilisede akşam dualarında*– Şimon’un şükran Mezmurunu okuruz. Ve bu dua ile bizlere ölüme hazırlık, Tanrı’ya teslimiyet, Mesih’teki esenlik ve Tanrı’daki yücelik yaşamı bağışlanır:

Ya Rab, verdiğin söz uyarınca kulunu esenlikle bu yaşamdan ayırabilirsin. Çünkü bütün halkların yüzü önünde hazırladığın kurtuluşu; ulusların aydınlığa kavuşması ve kendi halkın İsrail’in yüceliğini olan ışığı gözlerim gördü.

Sakramentleri (Vaftiz, Rab’bin Sofrası) hatırlayalım. Bunlar da ölümlle ilişkilendirilerek açıklanır; bu sakramentler yalnız ölümlle değil, ölüm ve Mesih’teki diriliş ile ilişkilidir.

Vaftizde sudan geçen kişiye Mesih'le birlikte lme, Mesih'le birlikte gömülme ve Mesih'le birlikte dirilme ve Mesih'te olan diğer tüm bereketlerin mührü –*ruhsal ve simgesel olarak*- verilmiş olur:

Romalılar 6:3 Ya da Mesih İsa'ya vaftiz olunanlarımızın hepsi, O'nun ölümüne vaftiz olunduğumuz hakkında bilgisiz misiniz?

4 Baba'nın yüceliğiyle Mesih ölümden dirildiği gibi, biz de yenilenmiş bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gmldk.

5 Eğer **O'nunkine benzer bir lmde O'nunla birleştik ise, O'nunkine benzer bir dirilişte de O'nunla birleşeceğiz.**

6 Artık günaha kulluk etmeyelim diye, günahlı varlığımızın ortadan kaldırılması için eski yaradılışımızın Mesih'le birlikte çarmıha gerildiğini biliriz.

7 Çünkü ölmüş kişi günahtan aklanmıştır.

8 Mesih'le birlikte lmşsek, O'nunla birlikte yaşayacağımıza da inanıyoruz.

eğer biz Mesih'le birlikte öldüyse, O'nunla birlikte yaşayacağımıza da inanıyoruz;

9 Mesih'in ller arasından dirilmiş olduğunu, artık ölmeyeceğini, ölümün artık O'nun üzerinde egemenlik sürmeyeceğini biliyoruz.

10 Çünkü öldüğü ölüm günaha karşı bir kez ölümdür; ama yaşadığı hayatı Tanrı'ya yönelik yaşıyor.

11 Siz de böylece kendinizi gerçekten günaha l, ama Rabbimiz Mesih İsa'da Tanrı'ya diri sayın.

12 Onun için bedenin tutkularına itaat etmemek için günahın ölümlü bedeninizde egemenlik sürmesine izin vermeyin.

13 Bedeninizin üyelerini haksızlık araçları olarak günaha sunmayın; ama **ölümden dirilenler olarak, kendinizi ve bedeninizin üyelerini doğruluk araçları olarak Tanrı'ya sunun.**

14 Çünkü günah size egemenlik etmeyecektir; çünkü Yasa altında değil, ama lütuf altındasınız.

Burada ayetlerin ne dediğine dikkat edin: Mesih adıyla vaftiz olanların, Mesih ile olan birleşmişliğin bir gereği olarak O'nun ölümü, gömülmesi ve O'nun dirilmesi ile ilişkili bir şekilde gizemli bir *birliktelik/birleşmişlik* bağı içine girdiklerini söylemektedir.

Yani vaftizde Mesih ile birleşenler bu dünyada beden ve can olarak “ölmüş” kimseler olarak yaşamalıdır. Bu ne demektir? Ölü biri günah işleyebilir mi? Hayır! Böylece gündelik yaşamda bedenlerimizin üyelerini Mesih'in eli, ayağı gibi kullanmamız; yani doğru, pak, kutsal amaçlara hizmet ederek yaşamamız gerekiyor. Böylece bu dünyadaki fiziksel ölümü içselleştirebilerek yaşamayı pratik etmekteyiz. Bu da bize, Mesih'le birlikte dirilmiş ve Mesih'le birlikte göksel yerlerde oturmuş olarak yaşamayı öğretmektedir. Bu durumda Hristiyanlar olarak bizler öldüğümüzde ya da Mesih dünyaya tekrar geldiğinde olacağımız durumu görerek, eriştiğimiz Tanrı yüceliğine bakarak, bu dünyadaki zamanımızı layık görüldüğümüz lütfun yüceliğine yaraşır olarak yaşamalıyız.

Mesih'le birlikte ölmüş olarak O'nunla birlikte yaşayacağımız gerçeğinde (a.8) kutsal vaftiz mührü bizlere eski yaradılışımızı –*eski adamı*- Mesih'le birlikte çarmıha gerebilme (a.6.) gücü verecektir.

Ölüm konusuna bakarken Hristiyanların en büyük ayrıcalığı Mesih'in zaferidir. Mesih'in ölümden dirilmiş ve artık ölmeyeceği için, ölümün artık O'nun üzerinde gücü ve yetkisi olmadığı için (a.9); Mesih'le birleşmiş olan bizler (a.3-5), "*Mesih'te*" olduğumuz için aynı ölümün bizim üzerimizde de bir egemenliği olmayacaktır. "*Mesih'te – Mesih ile*" olduğumuzu bildiğimiz kadar gerçek, Mesih'in olduğu yerde bizlerin de olacağını biliyoruz. Bu yüzden Şimon'un şükran Mezmurunda olduğu gibi, **esenlikli bir razı oluş ve tatlı bir teslimiyet içinde yaklaşacağımız bir gerçekliktir ÖLÜM...**

Ölümün kaygısına ya da ölüm korkusuna gelemiz. Bunu anlamadan ölüm hakkında sağlıklı bir şekilde düşünemeyiz. Romalılar 6. bölümdeki ayetleri okuduğumuz üzere, Mesih'le birleşmişlik içinde yaşadığımızda "*günaha karşı ölü, Tanrı'ya yönelik diri bir yaşam*" süreriz (a.10-13); yani Tanrı'yı hoşnut eden bir yaşam süreriz.

Tanrı'yı hoşnut eden bir şekilde yaşayamaya çalışan biri neden ölümden korksun? Böyle biri ölüme Şimon gibi bakar. İnsanlar "*Mesih'te*" değilse ölüm onlar üzerinde zaferlidir. "*Ölümün dikenini*" aynı zamanda korku salmaktır. Ancak Tanrı'nın Sözü olan Kutsal Kitap bize şöyle diyor: "*Sevgide korku yoktur. Tersine, yetkin sevgi korkuyu siler atar...*" Yani ayet bir anlamda "*Mesih'te olanlara korku yoktur*" demektedir.

Bu durumda insanlar ölüm korkusu ya da kaygısının "*Mesih'te olmak*" ya da "*Mesih'te olmamak*" ile ilişkili olduğunu iyi anlamalıdır:

I.Yuhanna 4:18 ... korku işkencedir. Korkan kişi sevgide yetkin kılınmamıştır.

Çünkü Romalılar 6:14 ayeti Mesih'le birleşmiş olanlara "**günah** size egemenlik etmeyecektir; Tanrı'nın lütfu altındasınız" demektedir. Ölüm nerden geliyor? Günahtan... Öyleyse ayet "**günah, günahın cezası, günahın gücü, ölüm ve korkusu**, size egemenlik etmeyecektir; Tanrı'nın lütfu altındasınız" diye açıkça güvence vermektedir.

Böylece bizler, kutsal vaftiz tacını taşıyanlar olarak Tanrı'nın sadık olduğunu, vaatlerinin gerçek ve sarsılmaz olduğunu bilerek ölüme karşı böyle meydan okuyoruz:

I.Korintliler 15:55 «Ey ölüm, zaferin nerede?
Ey ölüm, dikenin nerede?»

Öyleyse şimdi karar verin. Siz hangi tarafta olacaksınız? Ölümden korkmaya devam ederek mi yaşayacaksınız; yoksa "**Mesih ile birleşmiş**" olarak Tanrı'yı hoşnut eden kutsal ve yeni bir yaşama mı başlayacaksınız? Mesihsiz mi, yani günahta ve ölümden mi yaşayacaksınız; yoksa Mesih ile birlikte sonsuz yaşamda mı yaşayacaksınız?

Şimdi tövbe edin; yolunuzu şimdi değiştirin; ve şimdi Mesih'e dönün. Çünkü öldükten sonra karar değiştirme fırsatınız olmayacak. Yarın çok geç olabilir.

Günahtan dönün ve şeytandan şimdi kurtulun; yolunuzu ve yönünüzü Mesih'e çevirin, kötülükten ve benlikten şimdi kurtulun. Ölümün ne zaman geleceğini bilmiyoruz; Mesih'e hemen şimdi dönün.

Aklınızı ve yüreğinizi şimdi Mesih'e adayın; günahtan, ölümden şimdi kurtulun. Sonra çok geç olabilir. Mesih'teki sonsuz yaşamı şimdi dileyin.

Mesih'i Rabbiniz ve canlarınızı cennete götürebilecek tek Kurtarıcı olarak şimdi kabul edin, sonsuz yargıdan ve sonsuz gazaptan şimdi kurtulun. Bir dakika sonrasının garantisi yok. Mesih'i şimdi yüreklerinize çağırın.

Sakramentlerin (Vaftiz, Rab'bin Sofrası) ölümle ilişkili olarak sunulduğundan bahsederken Vaftiz mührüne değinmiştik. Benzer şekilde Rab'bin Sofrası'na bakalım.

Kurtarıcı Rab Mesih ile birleşmiş –*imanı almış*- ve O'nun kutsal elçisel ve evrensel kilisesine vaftiz ile üye olmuş kimselerin, Mesih ile ve imanın diğer ev halkı ile olan birliklerini kutlayıp paydaşlıklarını –*ruhsal ve simgesel olarak*- güçlendirdikleri sofraya “*Rab'bin Sofrası*” diyoruz.

Matta 26:26 Ve onlar yemek yerlerken, İsa ekmeği aldı ve onu kutsadı ve onu böldü; ve öğrencilere verdi ve “alın, yiyin; bu benim bedenimdir” dedi.

27 Ve kâseyi aldı ve şükretti ve onlara verip dedi: “hepiniz ondan için.

28 Çünkü bu benim kanımdır, günahların bağışlanması için birçokları uğruna dökülen Antlaşma kanıdır.”

Ayetlerin açıkça gösterdiği üzere, Mesih İsa son akşam yemeğinde bedeninin sakramenti olarak ekmeği ve kanının sakramenti olarak şarabı vermiştir. Ekmeğ, Mesih'in çarmıhta yaralanan ve deşilen bedenini simgelemektedir. Ve şarap, Mesih'in çarmıhta akan kanını simgelemektedir.

Bu dünyadaki fiziksel yaşamımız yeme-içme ile devam eder. Yiyerek ve içerek bedenimizi güçlendirir ve bu şekilde yaşamımızı devam ettirmeye çalışırız. Diğer yandan Mesih'e iman eden yani Mesih ile birleşmiş kimselere "yeni yaşam" ya da "ruhani yaşam; göksel yaşam" başlanmıştır (Romalılar 6:4, Elçilerin işleri 5:19-20).

Rab Mesih'in Şükran Sofrası böylece fiziksel ve ruhsal yaşamın Rabbi'nin Mesih olduğuna dikkat çekmektedir. Ekmek ve şarap nasıl bu yaşamda bedenimizi beslediğimiz yiyecekler arasında ise; bizler kilisede Şükran Ayini içinde bu ekmeği yerken ve bu kâseden içerken Mesih'in "*bu benim bedenimdir, bu benim kanımdır*" sözüne göre yeni yaşam için –ruhsal ve simgesel olarak- Mesih'ten beslenmekteyiz.

Dikkat edin; burada sunulan ekmek ve şarap Mesih'in bedeni, Mesih'in çarmıhı yani **Mesih'in çarmıh ölümü** ile ilişkili veriliyor.

Yani Hristiyan imanı içindeki iki önemli unsur olan Vaftiz Sakramenti ve Rab'bin Sofrası Sakramenti bize "ölüm" konusunu sıklıkla hatırlatıyor. Aslında "ölüm" konusu geçtiğinde "*ağzından yel alsın*" ya da "*Allah korusun*" şeklinde tepki verenlere, sakramentler farklı bir cevap olduğunu göstermektedir. İman ile devam eden vaftizli yaşam ve iman ile kutsal sofraya katılım ölüm hakkında farklı düşünen kimseler uygun bir cevap vermekte ve "ölüm" Mesihsel bir tanıklık veya Mesihsel bir hatırlatma olarak kendini sunmaktadır.

Çünkü Tanrı Sözü olan Kutsal Kitap bize şunu söylemektedir:

I.Korintliler 11:26 Çünkü bu ekmeği her yediğiniz ve kâseyi içtiğinizde, Rab'bin gelişine dek O'nun ölümünü ilân edersiniz.

Bu ayet Rab'bin Sofrası'nın dağıtımını bittikten sonra okunur. Mesih'teki Tanrı halkı sofradan pay aldıktan sonra ayın birazdan biter ve topluluk kiliseden *dışarı* yani *dünyaya* çıkar. Ayet tam olarak ne söylüyor? Dünyadaki yaşamımızda “*Mesih gelene kadar Mesih'in çarmıh ölümünden bahsedin.*”

Görüldüğü üzere Hristiyan imanını ölüm ile çok ilişkilidir. Ölüm ve diriliş ya da ölüm ve kurtuluş ya da ölüm ve yargılanma (cehennem) ya da ölüm ve sonsuz yaşam (cennet) bir paranın iki yüzü gibidir.

Çünkü Adem'den gelen bir miras olan ölüme bakışımız, ancak ikinci Adem olan Mesih'in çarmıh ölümü ile doğru bir şekilde anlaşılır (I.Korintliler 15:42-49):

Romalılar 5:12 Bunun için, günah bir adam aracılığıyla ve ölüm günah aracılığıyla dünyaya girdiği gibi, böylece ölüm bütün insanlara geçti, çünkü hepsi günah işledi;

15 Ama Tanrı'nın armağanı Adem'in suçu gibi değildir; çünkü bir kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrı'nın lütfu ve bir tek adamın, yani İsa Mesih'in lütfuyla verilen bağış birçokları yararına daha da çoğaldı.

16 Ve karşılıksız armağan, günah işleyen biri aracılığıyla olduğu gibi değildir; çünkü yargı, gerçekten bir suçtan mahkumiyet içindi; ama birçok suçtan sonra gelen armağan aklanmayı sağladı.

17 Çünkü eğer birinin suçu ile bütün insanlara yargı geldiyse, lütuf ve aklanma armağanının bolluğunu alanlar, birinin yani İsa Mesih'in aracılığıyla hayatta daha ziyade egemenlik süreceklerdir.

18 Şu hâlde, tek bir suç aracılığıyla bütün insanlara mahkumiyet için yargı geldiği gibi, böylece de işlenmiş tek bir doğruluk aracılığıyla, bütün insanlara yaşam veren aklanma geldi.

19 Çünkü bir adamın itaatsizliği birçoklarını günahkâr kıldığı gibi, böylece de birinin itaatıyla birçokları doğru kılınacaktır.

20 Ama Yasa suç çoğalsın diye araya girdi; ama günahın çoğaldığı yerde lütuf daha da çoğaldı;

21 Öyle ki, günah ölümden yoluyla egemenlik sürdüğü gibi,

böylece de lütuf da Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam için doğrulukla egemenlik sürsün.

Ayetlerin açıkça gösterdiği üzere Mesih İsa düşmüş dünyaya, Adem'in bıraktığı mirası kaldırmak üzere gelmiştir. Adem ile dünyaya giren günah ve ölümü, Mesih kendi kutsallığı ve ölümü yenen dirilişinde kaldırıyor. Adem fiziksel varlığımızın atası iken, Mesih yüceltilmiş insanlığımızın başı oluyor. Böylece Rab'bin Sofrası'na tekrar dönersek, bu sofrada Mesih'in ölümünü ve tekrar gelecek olmasını hatırlıyoruz.

Yani yaşadığımız çağa Mesih'in ölümünü *ve dirilişini* hatırlatarak tanıklık veriyoruz; ve şimdiki zamanı O'nun bir

gün tekrar gelişine bakarak –O'nun daima diri olduğunu hatırlayarak; bizlerinde ölüm ile diriliş mirası alacağını bilerek- değerlendirip öyle yaşıyoruz. Böylece Mesih'teki ölüm ve diriliş her gün dualarımıza ve gündelik yaşamın her alanına etki ediyor.

Böylece bizler Rab'bin Sofrası'na her paydaş olduğumuzda O'nun çarmıh acılarının ve ölümünün erdemlerinden aldığımız hoşnutlukla, Mesih'in bizleri kurtarmaya tam yetkin olmasını hatırlayıp, zayıf ve kederli canlarımız Mesih'ten beslenerek, güçlenir ve teselli bulur (BİA 35).

Böylece Hristiyan hayatımız boyunca “ölüm” konusu sıklıkla kilisede ayinde, dualarda, sakramentlerde hatırlanıp tekrarlanır; ve kilisenin dışında devam eden hayatımızda ‘açıklığa kavuşmuş bir sır’ yerini alır.

Mesih'te sahip olduğumuz bu güven –kurtuluşluk güveni- ve sevinç ile Hristiyan kişi yaşama diğer insanlardan daha güçlü bağlarla tutunur.

İbraniler 4:14 Onun için gökleri aşmış olan yüce bir başkâhinimiz Tanrı'nın Oğlu İsa varken, iman ikrarımızı sıkı tutalım.

15 Çünkü başkâhinimiz zayıflıklarımıza yakınlık duyamayan değil, her şeyde aynı şekilde bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiş biridir.

16 Onun için yardıma ihtiyacımız olan zamanda merhamet alalım ve lütuf bulalım diye Tanrı'nın lütuf tahrına cesaretle yaklaşalım.

Her güne Mesih'in ölümden diriliş zaferini hatırlayarak başlamak...

Her güne bir peygamberin mezarına giderek değil, her güne gözlerini göklere çevirerek başlamak...

Koloseliler 3:1 Onun için Mesih'le birlikte dirildiğinize göre, gökteki şeyleri arayın; Mesih orada, Tanrı'nın sağında oturuyor.

Böylece sakramentlere her katıldığımızda ya da sakramentlere her tanık olduğumuzda, yüreklerimizdeki iyi ya da kötü düşünceler Rab'be itiraf edildiğinde yaşanan ruhsal yenilenme ve paklık, aynı zamanda bizlerin “*yürek düşüncelerinin açığa çıkması*” ile birlikte Mesih'teki lütfu dolulukla tecrübe etmemizi sağlar. Bu da bizi ölümden sonraki dirilişimiz ve bu diriliş ile kavuşacağımız miras güvencemizden emin kılar.

Böyle bir lütuf doluluğu ile ölüm konusuna baktığımızda bu konunun nasıl bir umut ile bize açıklandığını hatırlarız:

I.Selanikliler 4:13 Ama ey kardeşler, umudu olmayan öbür insanlar gibi kederlenmemeniz için, gözlerinizi yaşama kapamış⁹ olanlar konusunda bilgisiz kalmanızı istemiyoruz...

Ayet bize açıkça ‘ölüm’ konusunda “*umudu olmayan başka kimseler gibi, ölüp giden kimseler için kederlenmemiz*

---

⁹ orijinal metinde: **uykuya** dalmış olanlar. “*Elçilerin İşleri 7:60 Ve diz çöktü ve yüksek bir sesle, “Ya Rab, bu günahı onlara yükleme” diye bağırdı. Ve bunu söyleyince uyudu. I.Korintliler 15:51 İşte, size bir sır söylüyorum; hepimiz uyumayacağız.*” Bu ifade Mesih'in kendisi tarafından, diriliş vermek istediği kişiler için kullanılmıştır: Matta 9:24 “Çekilin, çünkü kız ölmedi, ama uyuyor ” dedi.

gerekmiyor” diyor. Çünkü Kutsal Kitap ölüm-yargı-sonsuzluk hakkında bize sadece bir bilgi değil; aynı zamanda “solmaz, çürümez, lekesiz bir miras ve yaşayan bir umut” da veriyor (I.Petrus 1:3-4).

I.Selanıkliler 4:13 ayetinden devam edip okuduğumuzda “ölüm” konusu 17. ayette “birbirinizi bu sözlerle teselli edin” sözleriyle tamamlanıyor (bu ayetleri sonraki bölümlerde inceleyeceğiz).

Her imanlı yaşayış, her doğru tanıklık, Mesih’in krallığı adına iman ile yaptığımız her iş ya da söylediğimiz her ruh ve bilgelik dolu söz insanların yüreklerindeki düşünceleri açığa çıkarmayacak mı?

İsa Mesih hüzün içinde Kudüs’e girip o akşam yemeğine katılmakla Yahuda’nın yüreğindeki yalnızca otuz gümüş için olduğunu açığa çıkarmadı mı?

İsa Mesih çarmıhta dünya bilgeliğinin boş olduğunu açığa çıkarmadı mı? Mesih Tanrı’nın gücünü ve bilgeliğini çarmıh aracılığı ile açıklamadı mı? Dünyanın akılsızlık, utanç ve lanet işareti olarak gördüğü çarmıhı, Mesih ölümü yenen dirilişi ile kurtuluş ve zaferin yolu yapmadı mı? Çarmıh bize, bilgimiz ve bilgeliğimiz ne kadar yüksek olursa olsun, gayretimiz ne kadar güçlü olursa olsun, iyi isteklerimiz ve merhamet işlerimiz ne kadar çok olursa olsun insanın kendisini kurtaramayacağını göstermedi mi? Çarmıh bize kurtuluşumuz için tek Kurtarıcı Mesih’e ihtiyacımız olduğunu söylemiyor mu?

Öyleyse ölmüş birini değil ölümü yenmiş birini –*diri bir Kurtarıcı'yı*- yaşamlarımıza çağırma, günahtan ve ölümden özgür olma zamanı şimdi değil mi?

Öyleyse ölümü yenen Mesih Rab'be yalvardığımızda, kalplerimizdeki kötülüğü ve akıllarımızdaki kirliliği arıtmayacak mı? Mesih şimdi ve daima zaferli Rab olduğu için, Mesih kilisenin kurtarıcısı dünyanın yargıcı olduğu için, Mesih hükmeden diri kral olduğu için kendisine tövbe ve itirafla yaklaşanlara Kutsal Ruh'un bağışladığı ölümsüzlükle yeni doğuş verecektir.

Öyleyse kurtuluş vakti şimdidir; Mesih'i Rab ve Kurtarıcı olarak yaşamlarınıza çağırın. Şimdi yürekten itirafla ölümden diriliş ve sonsuz yaşam armağanı için Göklerdeki Babamız olan Tanrı'ya Mesih adıyla yalvarın.

Okunan Kutsal Yazılar ve açıklamaları için Rab'den anlayış, aydınlanış ve bilgelik dilenin. Mesih Rab'bin gücü ile kurtulmayı arayın; Mesih'in ölümü yenen gücü ile dünyaya, benliğe, şeytana galip gelmek için dua edin.

Sizi mesh etsin, sizi bereketlesin diye Mesih'i yüreğinize davet edin. Ölümden, yargıdan kurtulun ve diri yaşamı edin...

Biz Hristiyanlar için ölüm; bizi Tanrı'ya, barışa, esenliğe ulaştıran bir yoldur. Ölüm "*Mesih'e ait olanlar*" için acının, ağlayışın, ıstırabın olmadığı yeni bir başlangıca giden zaferin başlangıcıdır. Ölüm, Kutsal Üçlübir Tanrı ile diri bir paydaşlık yaşamına giden sonsuz esenliğin yoludur.

İsa Mesih'i Rab ve Kurtarıcı olarak kabul edenler, Kutsal Kitap'ın Şimon aracılığı ile bize hatırlattığı bu gerçeğe iman ederler.

Şimon'un tanık olduğu aynı ışık ile aydınlanmış İstefan bu yüzden taşlanırken "*Ya Rab ruhumu al*" diye dilekte bulunabiliyordu. "*Ya Rab bu günahı onlara yükleme*" diyebilecek gücü bulabilmesi onu aydınlatan bu ışıktandı.

İ.S.320 yılında Sivas'ta kırk Romalı askerın İsa Mesih'e iman ettikleri ortaya çıkınca, komutanları tarafından buz tutmuş bir gölcüğe atılırlar. Komutan, iman edenleri Rab İsa'yı inkara teşvik etmek için gölcüğün kıyısına sıcak su banyoları kurdurur. Kırk Hristiyan askerden yalnızca biri imanda zayıflar, ölmek için buz tutan gölden çıkar ve sıcak su banyolarına girer. Ancak ani ısı değişikliği onun derhal arkadaşlarından önce ölmesine yol açar. Öte yandan geriye kalan otuz dokuzunun direncini ve dualarını gören, ölürken bile söyledikleri ilahileri işiten Romalı putperest askerlerden biri o anda Rab İsa Mesih'e iman eder ve Rab'bi inkar eden askerın yerine kendiliğinden buzlu göle girerek şehit olur. Böylece kırk sayısı tamamlanır. Bunu duyan Hristiyanlar imanda güçlenir ve sevinçle Tanrı'ya hamt ederler.

Bazen insanlar sevdiklerini kaybedip de kendilerini çok uzun süreli yasa verince, kiliseye gelemeyebilirler. En başından beri ölüm hakkında buraya kadar söylediklerimize bakarak; bu tür davranışların Hristiyan tanıklığı açısından uygun olmadığını söyleyebiliriz. Şimon'u esenlikle salıveren Tanrı, bize de esenlikte gidip diriliş miras alma yolunu açacaktır. Sevdiklerimizi kaybetmenin üzüntüsünü elbette duyacağız. Sevinmek için de üzümlü yas tutmak için de ait olduğumuz yer Tanrı'nın ev halkı olan kilisedir.

Esasında her ölüm iman etmiş bizlere esenlikle bir gün bu dünyadan ayrılacağımızı hatırlatan bir olaydır.

Diğer yandan bir imanlının ölümü İsa Mesih'in ölüm ve diriliş üzerindeki yetkisini, İsa Mesih'in kurtarış yetkisini bu dünyaya yeniden hatırlatmamız için bize verilen bir tanıklık fırsatıdır.

Ölüm, Kutsal Kitap bilgisi ve Mesih imanı ışığında hatırlanmak istenilmeyen ve kabullenme zorluğu çekilen bir konu gibi olmamalıdır. Ölüm hakkında Kelami bir tanıklık vermek üzere daima hazır olmalıyız. Öyle ki, etrafımızdaki birçokları da Şimon gibi, İstefan gibi, kırk şehit azizler gibi Mesih'teki aydınlanışla kurtuluşu miras alsınlar, Mesih'teki bol yaşama kavuşsunlar, göksel vatanımız olan cenneti tatsınlar.

İncil'de İsa Mesih'in ölümle olan bağlantısını ve bunun bize etkisini tekrar gözden geçirelim: Lütuf antlaşması İsa Mesih görüldüğü zaman Müjde'nin duyurulması (1-), vaftiz (2-) ve Rab'bin Sofrası (3-) törenlerinin gerçekleşmesi yoluyla yürürlüğe girdi:

(1) Markos 16:15 *İsa onlara şöyle buyurdu "Bütün dünyaya gidin Müjde'yi bütün yaradılışa duyurun"*

(2) Matta 28:19-20 *Bu nedenle gidin bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin. Onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin.*

(3) I.Korintliler 11:23-25 *Ele verildiği gece Rab İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve şöyle dedi: "Bu sizin uğrunuza feda edilen benim bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın." Aynı şekilde yemekten*

sonra kâseyi alıp şöyle dedi : “Bu kâse benim kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. Bunu her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın.”

Lütuf antlaşmasının sevinçle kabul ettiğimiz kurtuluş, sonsuz yaşam, bereketler, karşılıksız aklanma, armağanlar, günahların affı gibi yönleri vardır. Ama bu antlaşmanın yerine getirmemiz için bize yüklediği sorumluluklar da (*itaat, dua, adanmışlık, hizmet, tanıklık, sevgi, sabır v.s...*) vardır.

Ölüm ise, sevinçle kabul ettiğimiz bu lütuf antlaşmasının sonsuzluklar boyunca devamlılığına açılan bir kapıdır. Tanrı'nın lütfu altında, karşılıksız olarak verilen bol yaşam ve kurtuluş ile sonsuz esenliğin ve sevincin hüküm sürdüğü, Rab ile sonsuz birlikteliğin tarif edilemez mutluluğuna açılan bir kapıdır ölüm.

Zebedi oğullarının annesi iki oğlunun İsa'nın sağında ve solunda oturmasını istediği zaman İsa'nın verdiği cevap oldukça düşündürücüdür. Rab İsa Mesih onlara “*Benim içeceğim kâseden siz içebilir misiniz ?*” diye sorar (Matta 20:20-22).

Mesih açıkça burada kendisinin çarmıh ölümüne işaret etmektedir. Eski Ahit'te *kâse* Tanrı'nın gazap ve yargısını açıklamak için kullanılmaktadır (İşaya 51:17-22). Ve Mesih hak etmediği halde günahkarların iyiliği ve kurtuluşu için bu gazap *kâsesini* kendisi içerek (Matta 36:39) ulusların yargısı için gerekli cezayı kendisi isteyerek (Yuhanna 18:11) üstlenmiş oluyor.

Böylece Rab İsa Mesih bugün de lütuf antlaşmasının bereketlerine ortak olmak isteyen bizlere soruyor: “*sizler benim içeceğim kâseden siz içebilir misiniz?*” Evet, sonsuz yaşam var, bereketler var ama bu acı kâse için ne düşünüyorsunuz? İçmeye hazır mısınız bu kâseden?

Ancak Mesih bize “*içebilir misiniz?*” diye sorduğu kâseyi kendisi halen içmiş olduğu için, bizlerin Mesih gibi – *birçokları uğruna-* çarmıha gerilmeyi beklememiz istenmiyor (*ayrıca kendi ölümümüzün kendi günahlarımızın bedelini ödemediğini tekrar hatırlayalım*). Çünkü bizlerin ölümü kendi günahlarımızın bedelini ödemeye yetmiyor. Ancak Mesih kendisine iman edenlere, Mesih adından dolayı zorluk, baskılar, sıkıntılarla karşılaştıkları zaman da iman etmeye devam edip etmeyeceklerini soruyor. Açıktır ki, zorluklar imanı sınar ve artırır; bu da samimi iman edenler ile samimi olmayanlar arasındaki farkı görünür kılar. İşler kötü gittiğinde bazıları Mesih’i inkar ederler.

Romalılar 8:17 Eğer Tanrı'nın çocuklarıysak, aynı zamanda mirasçısıyız. Mesih'le birlikte yüceltilmek üzere Mesih'le birlikte acı çekiyorsak, Tanrı'nın mirasçılarıyız, Mesih'le ortak mirasçılarız (6:3-5).

Rab İsa Mesih’e iman aracılığı ile birleşmiş olan imanlılar, Mesih’in sadece dirilişinde ve göklere yükselişinde değil, aynı zamanda Mesih’le acılarında ve ölümünde de birleşmişlerdir (WIA. XXVI/1):

Filipililer 1:29 Çünkü Mesih uğruna size yalnız Mesih'e iman etmek değil, daha önce bende gördüğünüz ve hâlâ sürdürdüğümü duyduğunuz zorlu çabanın ay-

nısını göstererek Mesih uğruna acı çekmek ayrıcalığı da verildi.

Elçilerin İşleri 5:41 Elçiler İsa'nın adı uğruna hakarete layık görüldükleri için Yüksek Kurul'un huzurundan sevinç içinde ayrıldılar (9:16).

Böylece Mesih her ayartı ve baskıda, her zorluk ve sıkıntı da kendisinin açtığı yoldan gitmeye kararlı olup olmadıklarını soruyor: “*sizler benim içeceğim kâseden siz içebilirsiniz mi?*” Mesih, ateş ile arıtılmış altından daha değerli olan, zorlukları yenmiş imanın (I.Petrus 1:6-7; 4:12) değerli olduğunu hatırlatıyor. Ve kilisenin kendi açtığı yoldan gitmek için hazır olmasını istiyor:

I.Petrus 2:21 Nitekim bunun için çağrıldınız. Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek size örnek oldu.

I.Petrus 5:10 Sizleri Mesih'te sonsuz yüceliğine çağıran ve bütün lütfun kaynağı olan Tanrı'nın kendisi kısa bir süre acı çekmenizden sonra sizi yetkinleştirip pekiştirecek, güçlendirip temellendirecektir.

Böylece Mesih dar kapıdan (Matta 7:13-14) geçenlerin sıkıntılardan da zorluklardan da (II.Korintliler 11:23-28) galip olduklarını söylüyor. Ve galip bir yaşam –*günaha, benliğe, şeytana direnen bir yaşam*- bir gün ölüm kapısından geçerek Mesih'le tam birleşmişliğin zevkini ve zaferini tatmak üzere sonsuz yaşama kabul edileceklerdir. Belki birçoğumuz Mesih'e iman sebebi ile Pavlus'un ya da başka imanlıların olduğu gibi taşlanma, hapis, işkence gibi

zorluklarla karşılaşmadan, bir anlamda biraz daha rahat bir şekilde ölüp Rab'be yürüyeceğiz.

Ancak Mesih ile acılarında ve ölümünde birleşmiş olanlar her gün günaha, benliğe, şeytana “*hayır*” diyerek sıkıntılardan ve ayartılardan geçerler. Bu şekilde Mesih'in bıraktığı örneğe göre fiziksel ve ruhsal olarak sıkıntı, ayartı, baskı, reddedilme gibi kâselerden içmiş olur. Yani Doğruluk, Kutsallık, Paklık için Mesih'le olan Birleşmişliğimizi bedenlerimizde pratik ederiz; sembolik anlamda o kâseden içmiş oluruz. Yani benliği, bencilliği, bedendeki yaşamı Mesih'in çarmihına germiş oluruz. Bu şekilde her gün benliğe öterek her insanın karşılaşmak zorunda olduğu ölüme hazırlanırız.

Pavlus'un II.Korintliler 6:4-10 ayetlerinde “*büyük dayanmada, sıkıntılarda, zorluklarda, felaketlerde, dayaklarda, hapse atılmalarda, kargaşalıklarda, emeklerde, uykusuz durumlarda, açlıklarda*” nasıl iman ile dayandığını okuyoruz. Ancak ‘*benliği çarmıha germek*’ sadece fiziksel zorlukları kapsamıyor. 6. ayette Pavlus “*paklıkta, bilgide, sabırda, şefkatte, Kutsal Ruh'ta, samimi sevgide*” diyerek Mesih örneği bir yaşamda devam etmenin, ‘*Mesih'in ölümünü bedeninde taşımak*’ olduğunu vurguluyor.

Rabbimiz İsa Mesih'in “*Bu dünyada sıkıntınız alacak. Ama cesur olun ben dünyayı yendim*” sözleri bizim için hem teşvik –*O'nun gibi galip gelebilmek için*- hem de –*O'nun ölümü yenmiş olduğunun güveni ile*- teselli olacaktır (Yuhanna 16:33).

Böylece Mesih örneği bir yolda yürümedikçe “ölüm” hakkında Mesihsel bir tanıklık veremeyeceğimizi de biliyoruz.

Titus 2:13 Ulu Tanrı ve kurtarıcımız İsa Mesih'in yüceliğinin mübarek ümidini ve gökte belirmesini bekliyoruz.

Kaybolanlardan mı olacaksınız yoksa kutsal bir ümide sahip olarak bekleyenlerden mi? Buraya kadar baktığımız ayetler o kadar kesindir ki, herkes Mesih önünde kendisine baktığında kendisinin nerede olduğunu görebilir. Ama daha da önemlisi, yaşıyorken, şu anda nefes alırken nerede olmak istediğınızı hemen gözden geçirin. Sonsuz yargıyı değil, sonsuz yaşamı edinin.

Bu dünyada ya “ölülerin dirileceğine dair Tanrı'daki ümit” (Elçilerin İşleri 24:15) ile yaşayanlardansınız ya da esenlikte olmayan, göksel bereketlerden uzak bir yaşamdasınızdır. Çünkü Mesih'teki kutsal ümit olmaksızın göksel teselli ile bereketlenmiş bir yaşam edinemeyiz.

“Müjde'nin gerçeğinin sözünü işitip kabul edenlerin göklerde saklı olan ümidi” (Koloseliler 1:5), eğer şimdi Mesih'e sarılırsak bizimle olacaktır; Mesih ölümü yenen dirilişi ile “hem cesaret bulacağımız hem de gemi demiri gibi sağlam” (İbraniler 6:18-19) bir sarsılmazlık ile bize Tanrı'ya yaklaşma, Tanrı'da yaşama ayrıcalığındaki sonsuz yaşamı veriyor; başka gidecek yerimiz yok!

Ölümü yenen Mesih'ten başka “bu göğün altında bizi kurtarabilecek baş bir ad yok” (Elçilerin İşleri 4:12).

Hayatlarımız yapmamız gerekip de yapamadıklarımızla dolu; hayatımız insana ve Tanrı'ya verdiğimiz ama tutmayı başaramadığımız sözlerle dolu; hayatımız bozulmuş tövbelerle, tutmayı başaramadığımız yeminlerle dolu. Sizi *“ölüme götüreceğ olan bu yaşamdan kim kurtaracak?”* (Romalılar 7:24).

Gelin, Rab'be dönelim, O'nun kutsal adını çağıralım, bizi yenilemesini isteyelim. Rab'be dönmedikçe günahattan dönemeyiz. Gelin, Rab'be dönelim, O'nun yüzünü arayalım, bizi yenilemesini isteyelim. Rab'be dönmedikçe tövbemizde adanmış olamayız. Yollarınızı değiştirin; Rab'be yönelmedikçe sonsuz yaşamı edinemeyiz.

IV. BÖLÜM

DİRİLİŞİN ARKASINDAKİ SIR: ÖLÜM

Mesih ölümün gücünden halkını çarmıh (ölüm) yoluyla kurtardı:

Elçilerin İşleri 2:24 Tanrı ise, ölüm acılarına son vererek O'nu diriltti. Çünkü O'nun ölüme tutsak kalması olanaksızdı.

Romalılar 4:25 İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi.

İsa Mesih çarmıh yoluyla ölümün gücünü kaldırmıştır. Artık “*Ey ölüm zaferin nerede?*” diye ölüme cesaretle meydan okuyabiliriz. Pavlus Korintliler mektubunda ölümün kendisini düelloya davet eder. Ölümün artık bize batacak bir diken yoktur. Ölüm, İsa Mesih’in çarmıhı yoluyla bize bir korku veremez artık. Tanrı, İsa Mesih’in ölüm acılarını yenmesi aracılığı ile halkının ölüm acılarına da son vermiş oldu. Tanrı aynı zamanda Mesih aracılığı ile suçlarımızın karşılığı için olan cezaya da son vermiş oldu. Ölüm artık bizi bu dünyada hiçbir zaman bulamayacağıımız bir esenliğe götüren kapı olmuştur.

Mesih günaha karşılık yaşamını sundu:

İşaya 53:10 *Ne var ki, RAB onun ezilmesini uygun gördü,
Acı çekmesini istedi.
Canını suç sunusu olarak sunarsa
Soyundan gelenleri görecektir ve günleri uzayacak.
RAB'in istemi onun aracılığıyla gerçekleşecek.*

Ölme ve gömülme ilk günah ve düşüş ile gelen lanetin sonucu olarak ortaya çıkmıştı (Tekvin 3:19). Böylece Mesih günaha karşılık “*çarmıhın acı ve utanç dolu lanetli ölümüne*” katlanması, sadece haça gerilme süresi ile olan bir katlanma ya da alçaltılma değildi. Mesih'in alçalış ile bizden biri gibi aramıza gelmesi, yeryüzünde günaha karşı mücadele etmesi, günahkar insanlar tarafından denenmesi, alay ve hakaret görmesi dahil olmak üzere; çarmıhı, ölmesi ve gömülmesi, bütünde insanı ve düşmüş dünyayı kurtarmak içindi.

İbraniler 12:2 *Gözümüzü, imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsa'ya dikelim O, kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarmıhtaki ölüme katlandı ve Tanrı'nın sağında oturdu.*

İsa Mesih'in bir günah takdimesi olarak çarmıha çıkmasıyla, Tanrı'nın insanı kurtarmak için başlangıçtan beri olan o harika planı gerçekleşmiştir. Kutsal Kitap'ın takip etmemiz için çizdiği yolu İsa Mesih bir öncü olarak bizim için tamamlamış oldu. O, bu yolda –*yaşamda ve ölümdede* bizler için en güvenilir rehberdir. Tanrı'nın huzurunda yaşamak gibi bir ayrıcalığı Mesih bizimle paylaşmak istemektedir. O'nun bu harika istemi bizlerin zorluklar ve sıkıntılarda dayanmasını, ölüm acısını ve korkusunu yenmemizi sağlamaktadır.

Mesih gömüldü, üçüncü güne dek ölümün gücü altında yaşadı:

Mezmur 16:10 Çünkü sen canımı ölümler diyarına terk etmezsin; kutsalını çürüme görmeğe bırakmazsın.

Romalılar 6:9 Çünkü Mesih'in ölümden dirilmiş olup artık ölmeyeceğini, ölümün artık O'nun üzerinde ege-menlik sürmeyeceğini biliriz.

Matta 12:40 Yunus, nasıl üç gün üç gece o koca balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağrında kalacak.

İsa Mesih çarmıha gitmeye razı olmakla ölümün gücü altına girmeye de razı olmuştur. Ama yüreğinde Baba'nın O'nu ölümler diyarına terk etmeyeceğine olan bir güven ile...

İsa Mesih'e olan iman ve itaatin bizleri de ölümler diyarında bırakmayacağı artık çok daha kesindir. Dirilmiş olan Mesih'in bize gönderdiği Kutsal Ruh, kurtuluşumuz tamamlanana dek mirasımızın mührü ve güvencesidir (Efesliler 1:13-14).

I.Selanikliler 5:9 Çünkü Tanrı bizi gazap için değil, ama Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla kurtuluşa kavuşmak için tayin etti.

Rab İsa Mesih bizler için öldü –ölümü hak eden bizlerin yerine öldü. Ölüm ve yargıya layık olan insana, ancak tek günahsız olan Mesih (I.Petrus 2:22) bir çözüm getirebilirdi

ve ölümden sonsuz yaşama geçmemizi –*kurtuluşu*- sadece Mesih sağlayabilirdi. Mesih'in yanında çarmıha gerilen haydutlardan biri son anda Mesih'e iman etti.

Bu dünyanın gazabına uğrayan bir hayduda çarmıhtayken, Rab daha o dakikada kurtuluş müjdeledi: “*Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın.*”

Siz ölünce nerede olacağınızı hiç düşündünüz mü? Eğer “*Mesih'te*” iseniz, siz öldüğünüzde “*Mesih'in olduğu yerde*” olacaksınız; yani diri ve yeni bir yaşamda olacaksınız. Eğer bu dünyada “*Mesih'e ait*” olarak yaşadysanız, siz öldüğünüzde “*Mesih'e ait olan yerde*” olacaksınız.

Eğer bu dünyada “*Mesih'le birlikte*” yürüdüyseniz, siz öldüğünüzde “*canlarımızın Çobanı*” olan Mesih (I.Petrus 2:25) size yol gösterecek, size öncülük edecek, sizi kilisesi için hazırladığı yere götürecektir. Böylece Mesih'in ölümü günahkara Müjde ve sevinç ifade etmektedir.

İmanlı birinin bu dünyada *Mesih ile* başlayan yolculuğu ölümden sonra da *Mesih ile* devam edecektir. Çünkü Rab Mesih yeryüzündeki hizmeti sırasında “*ben insanlar bol yaşama sahip olsunlar diye geldim*” demiş (Yuhanna 10:10) ve bu sözlerini çarmıhta da hatırlatarak kendisine iman edenlere “*birlikte olma*” vaadi vermiştir (Luka 23:43).

Mesih'in çektiği acılar, sunduğu itaat ve yalvarış **ÖLÜM-DİRİLİŞ** aracılığı ile etkili ve geçerli oldu:

İbraniler 7:25 *Bu nedenle de O'nun (Mesih) aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tamamen kurtarmaya güçlüdür, onlar için aracılık etmek üzere daima yaşamaktadır.*

İbraniler 9:14 *Öyleyse sonsuz Ruh aracılığıyla kendini lekesiz olarak Tanrı'ya sunmuş olan İsa Mesih'in kanının, diri Tanrı'ya kulluk edebilmemiz için vicdanımızı ölü işlerden temizleyeceği ne kadar daha kesin-dir.*

İbraniler 7:25 ayetine aynı bölümün 20-24 ayetleri ışığında baktığımızda ÖLÜM; İsa Mesih'in kahinliğinin devamlılığı için bir gereklilik olarak karşımıza çıkar. O'nun ölüm üzerindeki yetkisi, O'nun kahinliğini sürekli kılmaktadır. Bu yüzden ayetimiz "tamamen kurtarmaya yeter –tam kurtarmaya güçlüdür" demektedir. Evet, İsa Mesih'in kurtarıışı tamdır, yetkindir; ve bu kurtarışa ilave edilecek bir şey yoktur. Doğrusu böyle bir güvence karşısında yapabileceğimiz tek şey iman ile hamt etmektir.

Tanrı'nın isteği olan Yeni Antlaşma'nın kanıtı İsa Mesih'in pak ve kutsal yaşamıdır; ve bu antlaşmanın mühürü de Mesih'in çarmıh ölümüdür. Çünkü antlaşmalar kan ile yürürlüğe girer. Kuşkusuz Mesih'in günahsız yaşamı, günahlara fidye olarak sunulacak tek mükemmel bir kurbandır. Ve O'nun ölümü günah için gerekli olan bedeli ödemiştir. Bu yüzden Mesih'in kutsal kanı vicdanımızı ölü işlerden temizlemeye yeterlidir. Bizlerin Mesih'e sunacağımız itaat ve yalvarış O'nun ölümü sayesinde Tanrı'nın önünde makbul olmaktadır.

Paskalya Yortusunu (Diriliş Bayramı) kutlarken üzerinde durulan en önemli konu kuşkusuz Rab'bin şanla ve görkemle dirilmesidir. Bizler kutlama programları ve çeşitli etkinlikler düzenleme telaşı içinde sanırım bazen dirilişin arkasındaki gerçeğin *ölüm* olduğunu unutuyoruz. Oysa Mesih çarmıhta ölmeseydi kutlayacağımız diriliş[imiz] de olmayacaktı. Mesih dirildi, çünkü haçta bedeni deşildi ve kanı döküldü –öldü ve gömüldü.

I.Korintliler 15:22-23 Oysaki Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmiştir. Ölüm bir insan aracılığı ile geldiğine göre, ölümden diriliş de bir insan aracılığıyla gelir. Herkes nasıl Adem'de ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak.

Bu ayetlerde diriliş konusu ölümlle birlikte anlatılmaktadır. Aynı bölümün 31. ayetinde Pavlus “*her gün ölüyorum*” der. Kuşkusuz Pavlus maruz kaldığı hayati tehlikeleri bu şekilde anlatır. Ama Pavlus için ölüm, karşılaştığı fiziksel risklerden çok, her gün yaydığı Müjde’ye ters düşen başka bir öğreti karşısında duyduğu acıydı aynı zamanda. Pavlus bu acıyı “*her gün ölmek*” şeklinde ifade etmektedir (II.Korintliler 11:28-29).

Konumuz **Ölüm** [*diriliş, yargı, sonsuzluk*] olduğu halde Pavlus’un sıkıntılarını ya da Kutsal Kitap’ın öğretisine karşıt olan farklı öğretileri ya da felsefeleri mi tartışacağız? Hayır. Peki, Pavlus ölüm ve diriliş konusunu anlatırken sizce neden konuyu bu noktaya getiriyor?¹⁰ Çünkü Pavlus için Mesih’e iman ile, öldükten sonra diriliş ve Mesih’teki sonsuz yaşamı alma konusunun Şimon örne-

---

¹⁰ I.Korintliler 15:31 Kardeşler, sizinle ilgili olarak Rabbimiz Mesih İsa'da sahip olduğum övüncün hakkı için her gün ölüyorum.

ğinde olduğu üzere çok net olduğunu görmekteyiz –ve *Kutsal Kitap'ta anlatılanlar ışığında aynı net güvence bizim için de açıktır.*

Bu durumda *Mesih'te uyuyanların* Mesih tarafından zaten kurtuluğu almış olmalarından dolayı, ölüm sonrası için kaygı duymak yerine, Pavlus şimdi yaşarken karşılaşılan fiziksel riskler ve ruhsal baskılara dikkat çekiyor. Mesih'e iman ile ölüm konusunu ya da ölüm ağırlığını üzerinden atmış olarak, Pavlus bu dünyanın Mesih'e karşıt olan ağırlıkları ile mücadele etme durumuna girmiştir. Bir anlamda konuyu “*benim kaygım ölüm ve sonrası değil, şimdiki zamanın bu yüklerini nasıl hallededeğim konusudur*” demeye getirmiş oluyor (Filipililer 2:17; 1:20-25):

Filipililer 1:21 çünkü benim için yaşamak Mesih'tir; ve ölmek kazançtır;

Elçilerin İşleri 20:24 Ama ben hayatımı nemsemem, hayatımı kendim için kıymetli saymam; yeter ki, görev dönemimi ve tanıklık etmek için Rab İsa'dan aldığım Tanrı'nın lütfunun Müjdesi'ne hizmetimi bitireyim.

İman edenler için “lmek ve Rab ile birlikte olmak” konusu çok açıktır. Böylece Pavlus'un büyük bir güven ve umut ile lme baktığını görüyoruz:

Filipililer 1: 21 çünkü benim için, yaşamak Mesih'tir, ölmek kazançtır.

23 İki seçenek arasında kaldım. Dünyadan ayrılıp Mesih'le birlikte olmayı arzuluyorum; bu çok daha iyi.

2:17 Kanım imanınızın sunusu ve hizmeti üzerine adak şarabı gibi dökülecek olsa da seviniyor, hepinizin sevincine katılıyorum.

II.Korintliler 5:1 Çünkü biliyoruz ki, dünyasal evimiz olan çadır yıkılırsa, Tanrı'dan bir binamız, göklerde elle yapılmamış sonsuz bir evimiz vardır.

2 Çünkü göksel konutumuzu özleyerek bu çadırdaki inlemektediriz.

3 Gerçekten onu giyinmiş olursak çıplak bulunmayız.

4 Çünkü halen bu çadırdaki olan bizler ağır yük altında inliyoruz; soyunmak istediğimizden değil, ama giyinmek istediğimizden; öyle ki ölümlü olan, yaşam tarafından yutulsun.

5 Bizleri bunun için hazırlamış olan Tanrı, bize güvence olarak Ruh'u verdi.

6 Bu nedenle her zaman güvenimiz vardır. Ve biliyoruz ki, bu bedende ikamet ettiğimiz sürece Rab'den uzaktayız.

8 Güvenimiz vardır diyorum ve bedenden uzak olmayı ve Rab'le birlikte evde olmayı arzu ederiz.

Öyleyse sizler gerçekten Şimon gibi, İstefan gibi ölüm konusunu Mesih'e iman ile halletmiş iseniz, Pavlus gibi kilise için, Mesih'in işleri ve hizmeti için sevinçle ve gayretle zorlukları üstlenirsiniz. Eğer sizler şimdiki zamanda Mesih'e iman etmiş iseniz, ölümden sonra ne olacağını bilmeyen başkaları gibi korkulu, kaygılı değilsinizdir; ama cenneti miras aldığımızı bilmenin güvencesi ve ayrıcalığı ile bu dünyada artan bir şekilde benliğe, dünyasallığa ölme gayreti içindedir. Mesih'e iman edenlerin sonsuz yaşamı olduğunu bilerek Tanrı'ya ve Müjdesi'ne karşı olan şeylerin ağırlığı ile mücadele içindedir. Bir anlamda günahların ve yanlışların insanları sürüklediği kayboluşa üzüntü ile Pavlus gibi *her gün ölmektedir.*

Sizin için bu dünyada kiliseye hizmet, Mesih'e tanıklık konusu nasıl bir öncelik taşıyor? Yoksa bu konu hakkında daha önce hiç düşünmediniz mi?

Mesih'in "*kaybolmuşlar*" için duyduğu tutkuyu sizler de yüreklerinizde duyabiliyor musunuz?

Bazen tanıklık verdiğiniz, müjdelediğiniz insanlar size İsa Mesih'in Müjdesi'nden farklı bir öğretille geri dönerler. Farklı öğretiler kişinin kafasını karıştırmıştır. Benzer şekilde kilise ilk yüzyılda olduğu gibi bu yüzyılda da hemen her gün farklı öğretilerle karşılaşmaya devam etmektedir. İsa Mesih'ten bu yana, Pavlus'un deyimini ile ifade edersek, kilise farklı öğretilerin ruhsal ve fiziksel baskısı ile; ve kaybolan insanlara duyulan üzüntü ile *ölüm acısını her gün tatmakta* ve göğüslemeye devam etmektedir.

Getsemani bahçesine dikkatlice baktığımız zaman Pavlus'un duyduğu ölüm acısının ilk örneğini İsa Mesih'in dua ederken yaşadığı acılarda görmekteyiz. Rab İsa Mesih o kadar çok acı çekiyordu ki, O'nun "*Abba, Baba*" diye seslenişine gökten bir melek gelip O'nu güçlendirerek cevap verildi. İncil o gece İsa Mesih'in yaşadığı acıyı "*teri toprağa düşen kan damlalarına benziyordu*" sözleriyle özetler (Luka 22:39-46).

Oysa gerek Pilatus'un Mesih İsa'yı kamçılattığında gerekse haçlanış sırasında Mesih'in teslimiyet ve kabulleniş içinde olduğunu görmekteyiz (Matta 27:12-14). Bu noktadan hareketle Mesih için en büyük acının, Tanrısal öğretilere karşı öğretilerin kilise topluluğuna vereceği zararların

acıısı olduğunu söyleyebiliriz. Çünkü Mesih kilisesi uğruna öldü –ve dirildi.

İsa Mesih kendisine iman etmeyen insanlar için acı duymaktadır. Aynı zamanda bu insanların Tanrı adına yaptıkları yanlış işler için de acı duymaktadır. Baba'nın önünde yaptığı dua ile İsa Mesih, çarmıh acılarını, çarmıh utancını ve çarmıh ölümünü Getsemani bahçesinde yenmiştir. O, bahçede daha haçlanmadan önce haçlanmış acılarını yaşamıştır. Bu yüzden haçlanmış sırasında acı ve ıstırap çeken bir Mesih vurgusu aynı zamanda "*boğazlanmaya götürülen kuzu, kırkıcılar önünde sessiz duran bir koyun*" (İşaya 53:8) –**günahlara fidye olarak suç takdimesi**- tasviri belirgindir. O'nun duyduğu acının merkezinde yüklendiği günahlardan ötürü Baba'nın O'na yüzünü dönmüş olması vardı. Ve bu acı İncil'den "*Eli, Eli lema şevaktani*" sözleriyle bizlere çığlıklarını (Matta 27:46).

Kuşkusuz Mesih'e iman etmeyen insanlar dahil, herkes direleceklerdir. Ancak bazıları sonsuz yaşamı bazıları da sonsuz olan yargıyı (Markos 9:48) miras alacaklardır:

Matta 25:41 ... Ey lanetliler, çekilin önümden! İblis'le melekleri için hazırlanmış sönmez ateşe gidin!

Matta 25:46 Bunlar sonsuz azaba, doğrular ise sonsuz yaşama gidecekler.

Matta 13:41 ... insanları günaha düşüren her şeyi, kötülük yapan herkesi O'nun egemenliğinden toplayıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.

Yuhanna 5:14 Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir (6:40).

Yuhanna 3:14 Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırıdıysa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir.

15 Öyle ki, O'na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun.

16 "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.

17 Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi.

18 O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir.

19 Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışık yerine karanlığı sevdi. Çünkü yaptıkları işler kötüydü.

Böylece ölümden sonraki dirilişimizi ve Tanrı'daki sonsuz yaşamımızı İsa Mesih'in "*Buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe yalnız kalır. Ama ölürse çok ürün verir. Canını seven onu yitirir. Ama bu dünyada canından nefret eden, onu sonsuz yaşam için saklayacak*" sözünden daha iyi anlıyoruz (Yuhanna 12:24-25). Mesih çarmıh ölümü ile günahı yargılayıp bizlere günahı; günahın yargısından, günahın cezasından, şeytanın tutsaklığından özgürlük vermiş; ve kendisi ile birlikte, kendisinin olduğu yerde yaşamayı bize bağışlamıştır.

Mesih'in yeryüzündeki hizmetinde ölümden dirilttiği kişiler, körken gören, sağırken duyan, yatalakken sağlam bir şekilde ayağa kalkan insanlar neticede bir gün fiziksel

ölümle yüzleştiler; bütün insanlar gibi öldüler, gömüldüler ve bedenleri çürüdü. Bu durum Mesih'e iman eden bizlerin bu dünyanın geçiciliğini iyi kavramamız ve göksel olanı yani kalıcı olanı özlememiz için iyi bir teşviktir. Bu aklımızda iyi tutarsak dünyayı, dünyasal tutkuları çarmıha germemiz daha anlaşılabilir olur.

Bu gerçekler huzurunda insanlık ya sonsuz yaşamı miras almak üzere O'nu Rab ve Kurtarıcı olarak kabul etmek ya da sonsuz yargıyı miras almak üzere O'nu reddetmek durumu önündedirler. Başka bir yol yoktur.

V. BÖLÜM

ÖLÜM VE DİRİLİŞ

İnanç açıklamasına dayalı olarak (WIA. XXXII) ölüm ve diriliş hakkındaki temel öğretileri kısaca açıklamaya çalışsak; ilk günah ve düşüş ile dünyaya ölüm girmiştir (Tekvin 3:19). Böylece bütün insanlar fiziksel ölüm ile toprağa dönecek ve fiziksel bedenleri çürümeyi miras alacaktır; ve bu konuda ayırım yoktur (Elçilerin İşleri 13:36).

Mesih bir gün tekrar geldiğinde çürüyüp giden bedenler yerine bütün insanlara yeni bedenler verilecektir. Böylece inananlar sonsuz yaşamı (Filipililer 3:21, I.Korintliler 15:42-44; 48-54) ve diğerleri ise sonsuz yargıyı alacaklardır (II.Korintliler 5:10, Romalılar 2:5-10). Böylece “*son düşman –ölüm*” ortadan kaldırılmış olacaktır (I.Korintliler 15:26).

Kuşkusuz ‘*ölüm, gömülme, dirilme, Mesih’in tekrar gelişi, son yargı, sonsuz yaşam ve sonsuz ölüm*’ hakkında daha çok şey konuşulabilir. Ancak Mesih’e iman edenler için İyi Haber şudur (İbraniler 10:14): “**Çünkü tek bir sunuyla, kutsal kılınanları sonsuza dek yetkinliğe erdirmiştir.**” Yani tek bir sunu –*Mesih’in çarmıhta bir kez yaptığı ama tüm zamanlar için geçerli olan kurbanı*– Mesih’e iman edenleri sonsuza dek yetkinliğe erdirmiştir. Yani şimdi zayıf, düşmüş bir beden ve cana sahip olan insanlara

Mesih'in çarmıh ölümü ve dirilişi bir tamlık ya da bir tamamlanma getirmiştir. Yani bu yenilenme insanın şimdiki zayıflıktan ve eksiklikten kurtularak orijinal yaratılışa – *günah ve düşüştten önceki yaratılışa*- dönmesi anlamına gelmektedir. Neden? Göklerin krallığında yani cennette ölüm, yas, acı, ağlayış veya lanet olmayacaktır.

İnsanların bedenleri ölümden sonra toprağa döner; bozularak çürür:

Tekvin 3:19 Toprağa dönünceye kadar, alnının teriyle ekmek yiyeceksin; çünkü ondan alındın; çünkü topraksın ve toprağa döneceksin.

Elçilerin İşleri 13:36 Davut, kendi kuşağında Tanrı'nın amacı uyarınca hizmet ettikten sonra gözlerini yaşama kapadı, ataları gibi gömüldü ve bedeni çürüdü gitti.

Ancak canları ölmez ve uyumaz; ölümsüz bir öze sahiptir ve hemen kendilerini yaratan Tanrı'ya döner:

Luka 23:43 İsa ona, "Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın" dedi.

Vaiz 12:7 Ve toprak evvelki haline dönmeden, ve ruh onu veren Allah'a dönmeden, seni Yaratanı hatırla.

Doğru olanların canları, kutsallıkla yetkinleşerek en yüce göklere kabul edilir. Orada ışık ve yücelik içinde Tanrı'nın yüzünü görür; bedenlerinin tümüyle kurtulmasını bekler:

İbraniler 12:23-24 Oysa sizler Sion dağına, yaşayan Tanrı'nın kenti olan göksel Kudüs'e, bir bayram şenliği içinde onbinlerce meleğe, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna yaklaştınız. Herkesin yargıcı olan Tanrı'ya yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracısı olan İsa'ya ve Habıl'in kanından daha üstün bir anlam ifade eden serpmelik kanına yaklaştınız. *(Kutlama için toplananlara, göklerde yazılı ilk doğanların kilise topluluğuna, yaklaştınız.)*

II.Korintliler 5:1 Biliyoruz ki, barındığımız bu dünyasal çadır yıkılırsa, göklerde Tanrı'nın bize sağladığı bir konut -elle yapılmamış, sonsuza dek kalacak bir evimiz- vardır.

II.Korintliler 5:6 Bu nedenle her zaman cesaretimiz vardır. Şunu biliyoruz ki, bu bedende yaşadıkça Rab'den uzaktayız.

II.Korintliler 5:8 Cesaretimiz vardır diyorum ve bedenden uzakta, Rab'bin yanında olmayı yeğleriz.

Filipililer 1:23 İki seçenek arasında kaldım. Bu dünyadan ayrılmayı ve Mesih'le birlikte olmayı arzuluyorum; bu çok daha iyidir.

Elçilerin İşleri 3:21 Tanrı'nın eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi her şeyin yeniden düzenleneceği zamana dek, İsa'nın gökte kalması gerekiyor.

Efesliler 4:10 İnmiş olan ve her şeyi doldurmak üzere tüm göklerden çok yukarı çıkmış olan kişi aynıdır.

Kötü olanların canları ise cehenneme atılır. Orada işkenceye ve sonsuz karanlığa mahkum olarak büyük yargı gününü bekler:

Luka 16:23-24 Bir gün yoksul adam ölmüş, melekler onu alıp İbrahim'in yanına götürmüşler. Sonra zengin adam da ölmüş ve gömülmüş. Ölüler diyarında ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta İbrahim'i ve onun yanında Lazar'ı görmüş. "Ey babamız İbrahim acı bana !" diye seslenmiş. "Lazar'ı gönder de parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin. Bu alevlerin içinde azap çekiyorum"

Elçilerin İşleri 1:24-25 ... Yahuda'nın ait olduğu yere gitmek için bıraktığı bu hizmeti ve elçilik görevini üstlenmek üzere bu iki kişiden hangisini seçtiğini göster bize (kendine yaraşan yere gitmek için Yahuda'nın boş bıraktığı hizmeti ve haberciliğe ilişkin yeri kim alacak)

Yahuda 6-7 Yetkilerinin sınırı içinde kalmayıp kendilerine ayrılan yeri terk etmiş olan melekleri Rab, büyük yargı günü için çözülmez bağlarla bağlayarak karanlığa hapsetti. Sodam, Gomora ve bunların çevresindeki kentler de bunlara benzer şekilde kendilerini cinsel ahlaksızlığa ve sapıklığa teslim ettiler. Sonsuza dek ateşte yanma cezasını çekmekte olan bu kentler ders alınacak birer örnektir.

Son gün diri olanlar ölmeyecek, değiştirilecektir:

I.Selanikliler 4:17 Ondan sonra biz yaşamakta olanlar, diri kalmış olanlar, onlarla birlikte Rabbi havada karşılamak üzere bulutlar içinde alınıp götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek Rab'le birlikte olacağız.

I.Korintliler 15:51-52 İşte size bir sır açıklıyorum. Hepimiz ölmeyeceğiz; son borozan çalınınca hepimiz bir anda, bir anda, bir göz kırpmasında değiştirileceğiz. Evet borozan çalınacak, ölümler çürümez olarak dirilecek ve bizde değiştirileceğiz.

Bütün ölümler kendi bedenleriyle dirilecek (ama farklı niteliklere sahip olan) ve kendi canlarıyla sonsuza dek birleşecektir:

Eyüp 19:26-27 Ve benim derim, bu beden, yok olduktan sonra,

O zaman etim olmaksızın Allah'ı göreceğim

Ben onu kendimden yana göreceğim,

Ve gözlerim onu görecek, ve bir yabancı gibi değil

I.Korintliler 15:42-44 Ölülerin dirilişi de böyledir.

Beden çürümeye mahkum olarak gömölür, çürümez olarak diriltilir. Düşkün olarak gömölür, görkemli olarak diriltilir. Zayıf olarak gömölür, güçlü olarak diriltilir. Doğal bir beden olarak gömölür, ruhsal bir beden olarak diriltilir. Doğal beden olduğu gibi, ruhsal beden de vardır.

Doğru olmayanların bedenleri, Mesih'in gücüyle dirilerek utanca düşecektir. Doğru olanların bedenleri ise Ruh aracılığı ile yüceliğe kavuşacak ve Mesih'in kendi yüce bedenine benzer kılınacaktır:

Elçilerin İşleri 24:15 Aynı bu adamların kabul ettiği gibi, hem doğru kişilerin hem doğru olmayanların ölümden dirileceğine dair Tanrı'ya ümit bağlamışımıdır.

Yuhanna 5:28-29 Buna şaşırmayın. Mezarada olanların hepsinin O'nun sesini işitecekleri saat geliyor. Ve onlar mezardan çıkacaklar. İyilik etmiş olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler.

I.Korintliler 15:43 Düşkün olarak gömülür, görkemli olarak dirilitilir. Zayıf olarak gömülür, güçlü olarak dirilitilir.

Filipililer 3:21 O her şeyi kendine bağlı kılmaya yeterli olan gücünün etkinliğiyle bizim düşkün bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir.

Hatırlatmalar¹¹

I.Selanikliler 4:13 Ama ey kardeşler, umudu olmayan öbür insanlar gibi kederlenmemeniz için, gözlerinizi yaşama kapamış olanlar konusunda bilgisiz kalmanızı istemiyoruz.

Mesih İsa'ya iman edenler öldükleri zaman cennete giderler:

Luka 23: 42 Sonra, "Ey İsa, kendi egemenliğine girdiğinde beni an" dedi. 43 İsa ona, "Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın" dedi.

Mesih İsa ikinci gelişinde kendisine iman eden yaşayan ve ölmüş olanları bir araya getirecektir:

*I.Selanikliler 4:13 Ama ey kardeşler, umudu olmayan öbür insanlar gibi kederlenmemeniz için, gözlerinizi yaşama kapamış olanlar konusunda bilgisiz kalmanızı istemiyoruz.

14 İsa'nın ölüp dirildiğine inanıyoruz. Aynı şekilde Tanrı, İsa'ya bağlı olarak gözlerinizi yaşama kapamış olanları da O'nunla birlikte geri getirecektir.

15 Rab'bin sözüne dayanarak size diyoruz ki, biz yaşamakta olanlar, Rab'bin gelişinde hayatta olanlar,

---

¹¹ Rev. S. Devries, Reform Seminer Notu, Ocak 3, 1997.

gözlerini yaşama kapayanların önüne asla geçmeyeceğiz.

16 Rab'bin kendisi, bir emir çağrısıyla, başmeleğin seslenmesiyle, Tanrı'nın borazanıyla gökten inecek. Önce Mesih'e ait ölümler dirilecek.

17 Sonra biz yaşamakta olanlar, hayatta olanlar, onlarla birlikte Rab'bi havada karşılamak üzere bulutlar içinde alınıp götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek Rab'le birlikte olacağız.

18 İşte birbirinizi bu sözlerle teselli edin.

Ölmüş olan imanlılar sonsuzluk boyunca Tanrı'yla yaşamak için dirilecekler:

Yuhanna 5: 25 Size doğrusunu söyleyeyim, ölümlerin Tanrı Oğlu'nun sesini işitecekleri ve işitenlerin yaşayacakları saat geliyor, geldi bile.

26 Çünkü Baba, kendisinde yaşam olduğu gibi, Oğul'a da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi.

27 O'na yargılama yetkisini de verdi. Çünkü O İnsanoğlu'dur.

28 Buna şaşmayın. Mezarda olanların hepsinin O'nun sesini işitecekleri saat geliyor.

29 Ve onlar mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler."

Mesih'in ikinci gelişi ile –o zamanda yaşayanlar ve ölmüş olar için- yargılanma başlayacaktır:

Romalılar 14: 7 Hiçbirimiz kendimiz için yaşamayız, hiçbirimiz de kendimiz için ölmeyiz.

8 Yaşarsak Rab için yaşarız; ölürsek Rab için ölürüz.
Öyleyse, yaşasak da ölsek de Rab'be aitiz.

9 Mesih hem ölümlerin hem yaşayanların Rabbi olmak üzere ölüp dirildi.

10 Sen neden kardeşini yargılıyorsun? Ya sen, kardeşini neden küçümsüyorsun? Tanrı'nın yargı kürsüsü önüne hepimiz çıkacağız.

11 Yazılmış olduğu gibi: "Rab şöyle diyor:

'Varlığım hakkı için her diz önümde çökecek,
Her dil Tanrı olduğumu açıkça söyleyecek.'"

12 Böylece her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap verecektir.

II.Timoteyus 4: 1-2 Tanrı'nın ve dirilerle ölümleri yargılayacak olan Mesih İsa'nın önünde, O'nun gelişi ve egemenliği hakkı için sana buyuruyorum:

Tanrı sözünü duyur. Zaman uygun olsun olmasın, bu görevi sürdür. İnsanları tam bir sabırla eğiterek ikna et, uyar, isteklendir.

Mesih'in gelişi ve yargının kesinliği bizleri dikkatli olmaya yönlendirmelidir. Hristiyanlar birbirlerini yargılamaktan kaçınmalıdır; çünkü hepimiz yargılanacağız.

Mesih'in dirilişi dünyanın yargılanmasının kesinliğine işarettir:

*Elçilerin İşleri 17: 30 Tanrı, geçmiş dönemlerin bilgisizliğini görmezlikten geldi; ama şimdi her yerde herkesin tövbe etmesini buyuruyor. 31 Çünkü dünyayı, atadığı Kişi aracılığıyla adaletle yargılayacağı günü saptamıştır. Bu Kişi'yi ölümden diriltmekle bunun güvencesini herkese vermiştir.

İnsanların yürekleri yargılanacak:

I.Korintliler 4:5 Bu nedenle, belirlenen zamandan önce hiçbir şeyi yargılamayın. Rab'bin gelişini bekleyin. O, karanlığın gizlediklerini aydınlığa çıkaracak, yüreklerdeki amaçları açığa vuracaktır. O zaman herkes Tanrı'dan payına düşen övgüyü alacaktır.

Mesih'in gelişi ile yargı aniden başlayacak; insanların işleri yargılandığında da onların esas yürek düşünceleri ortaya çıkacak:

Matta 7:15 "Sahte peygamberlerden sakının! Onlar size kuzu postuna bürünerek yaklaşırlar, ama özde yırtıcı kurtlardır.

16 Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Dikenli bitkilerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanabilir mi?

17 Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç ise kötü meyve verir.

18 İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve veremez.

19 İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.

20 Böylece sahte peygamberleri meyvelerinden tanıyacaksınız.

Matta 25:31 "İnsanoğlu kendi görkemi içinde bütün melekleriyle birlikte gelince, görkemli tahtına oturacak.

32 Ulusların hepsi O'nun önünde toplanacak, O da koyunları keçilerden ayıran bir çoban gibi, insanları birbirinden ayıracak.

33 Koyunları sağına, keçileri soluna alacak.

Yargı ansızın gelecektir; yargıya hazırlanmak için zaman şimdidir; Mesih ansızın geldiğinde yargı için hazırlanmaya zaman olmayacaktır:

(Matta 25: 1-13) 13 Bu nedenle uyanık kalın. Çünkü o günü ve o saati bilemezsiniz.

Matta 7:21 "Bana, 'Ya Rab, ya Rab!' diye seslenen herkes Göklerin Egemenliği'ne girmeyecek. Ancak göklerdeki Babam'ın isteğini yerine getiren girecektir. 22 O gün birçokları bana diyecek ki, 'Ya Rab, ya Rab! Biz senin adınla peygamberlik etmedik mi? Senin adınla cinler kovmadık mı? Senin adınla birçok mucize yapmadık mı?'

23 O zaman ben de onlara açıkça, 'Sizi hiç tanımadım, uzak durun benden, ey kötülük yapanlar!' diyeceğim."

Matta 24: 37 Nuh'un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu'nun gelişinde de öyle olacak.

38 Nuh'un gemiye bindiği güne dek, tufandan önceki günlerde insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı.

39 Tufan gelinceye, hepsini süpürüp götürüncüye dek başlarına geleceklerden habersizdiler. İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacak.

40 O gün tarlada bulunan iki kişiden biri alınacak, biri bırakılacak.

41 Değirmende buğday öğüten iki kadından biri alınacak, biri bırakılacak.

42 "Bunun için uyanık kalın. Çünkü Rabbiniz'in geleceği günü bilemezsiniz.

Mesih'in ansızın gelişi ile bedenlerimiz değiştirilecektir:

Filipililer 3:20 Oysa bizim vatanımız göklerde dir. Oradan Kurtarıcı'yı, Rab İsa Mesih'i bekliyoruz.

21 O her şeyi kendine bağlı kılmaya yeten gücünün etkinliğiyle zavallı bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir.

Mesih'in ikinci gelişi kesindir; Mesih'in ikinci gelişi özlemle ve dikkatle beklediğimiz kurtuluş güvencemizdir;

*Elçilerin İşleri 17:30-31

*I.Selanıklililer 4:13-18

Mesih ölümden dirilip göğe yükselmiş ve Baba Tanrı'nın sağında oturmuştur; tekrar gelişinde kilisesi için hazırladığı göksel yere halkımı alacağı kesindir:

Yuhanna 14:1 Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrı'ya iman edin, bana da iman edin.

2 Babam'ın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa size söyledim. Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum.

3 Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olasınız diye yine gelip sizi yanıma alacağım.

Mesih'in yargısı Tanrı halkına sonsuz yaşamı, diğerlerine sonsuz yargıyı getirecektir:

Luka 16:22-25 Bir gün yoksul adam öldü, melekler onu alıp İbrahim'in yanına götürdüler. Sonra zengin adam da öldü ve gömüldü.

23 Ölüler diyarında ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta İbrahim'i ve onun yanında Lazar'ı gördü.

24 'Ey babamız İbrahim, acı bana!' diye seslendi. 'Lazar'ı gönder de parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin. Bu alevlerin içinde azap çekiyorum.'

25 "İbrahim, 'Oğlum' dedi, 'Yaşamın boyunca senin iyilik payını, Lazar'ın da kötülük payını aldığını unutma. Şimdiyse o burada teselli ediliyor, sen de azap çekiyorsun.

Yuhanna 5:25 Size doğrusunu söyleyeyim, ölülerin Tanrı Oğlu'nun sesini işitecekleri ve işitenlerin yaşayacakları saat geliyor, geldi bile.

26 Çünkü Baba, kendisinde yaşam olduğu gibi, Oğul'a da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi.

27 O'na yargılama yetkisini de verdi. Çünkü O İnsanoğlu'dur.

28 Buna şaşmayın. Mezarda olanların hepsinin O'nun sesini işitecekleri saat geliyor.

29 Ve onlar mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler.

Mesih'in kurtuluşuna iman etmeyenler yargılanacaklar:

II.Selanıklililer 2:9-10 Yasa tanımaz adam, her türlü mucizede, yanıltıcı belirtilerle harikalarda ve mahvolanları aldatan her türlü kötülükte sergilenen Şeytan'ın etkinliğiyle gelecek. Mahvolanlar, gerçeği sevmeye ve

böylece kurtulmaya yanaşmadıklarından mahvoluyorlar.

Böylece Müjde'yi kabul etmeyenler Tanrı'nın varlığından sonsuza dek dışarı atılacaklardır (Matta 25:1-13):

II.Selanıkliler 1:6-8 Tanrı adil olanı yapacak: Size sıkıntı çektirenlere sıkıntı ile karşılık verecek, sıkıntı çeken sizleriye bizimle birlikte rahata kavuşturacaktır. Bütün bunlar Rab İsa alev alev yanan ateş içinde güçlü melekleriyle gökten gelip görüldüğü zaman olacak. Rabbimiz İsa, Tanrı'yı tanımayanları ve kendisiyle ilgili Müjde'ye uymayanları cezalandıracak.

9-10 Böyleleri Rab'bin varlığından ve yüce gücünden uzak kalarak sonsuza dek mahvolma cezasına çarptırılacaklar. Bütün bunlar Rab'bin kendi kutsalları arasında yüceltmek ve bütün imanlılarda hayranlık uyandırmak üzere geldiği gün olacak. Sizler ise iman edenlerdensiniz. Çünkü size ettiğimiz tanıklığa inandınız.

ÖLÜM ÖVGÜSÜ-II

- Övgü ve yücelik yalnızca Sanadır, ey Kutsal Rab,
Senin sevginden güç bulurum insanlığı sevmeye.

- Övgü ve yücelik yalnızca Sanadır, ey Güçlü Rab ,
Senin sevgin yumuşatır taştan kalpleri.

- Övgü ve yücelik yalnızca Sanadır, ey bilgelik dolu Rab,
güçlenerek çoğalır kilisenin sevgisi Sende.

- Övgü ve yücelik yalnızca Sanadır, ey En Adil Olan,
kilisen hizmet tutkusunu Senin sevginden alır.

- Övgü ve yücelik yalnızca Sanadır, ey En Merhametli Olan,
kiliseni değerli bir taş gibi korursun, gözetirsin.

- Övgü ve yücelik yalnızca Sanadır, ey Bol Bağışlayan,
bir sevgili için olan aşk ve tutkuyu kilisene duyarsın.

- Övgü ve yücelik yalnızca Sanadır, ey En Sadık Olan,
kilisendir iyileştiren, bereketleyen merhametli sağ elin.

- Övgü ve yücelik yalnızca Sanadır, ey kralların Kralı,
kilisendir uluslara yürüdüğün ayağın.

- Övgü ve yücelik yalnızca Sanadır, ey Güçlü Rab Tanrı,
ot kurur, çiçek solar ama Sözün her zaman kalır.
- Övgü ve yücelik yalnızca Sanadır ey Göklerdeki Babamız,
yaşam Seninle başlar ve Sana geri döner.
- Övgü ve yücelik yalnızca Sanadır, ey Dünyanın Işığı,
kilisendir karanlığı aydınlattığın çıra.
- Övgü ve yücelik yalnızca Sanadır, ey Gerçek Asma,
kilisendir açlık ve susuzluğumuzu dindiren meyve.
- Övgü ve yücelik yalnızca Sanadır, ey Diri Yaşam Kaynağı,
ölüm Sende diriliş bulur, canlar Sende dinlenir.
- Övgü ve yücelik yalnızca Sanadır, ey Beden Alan Söz,
ihtiyaçlar Sende tatmin bulur yaşam ve esenlik Sendedir.
- Övgü ve yücelik yalnızca Sanadır, ey Diri Çoban,
yaramızı Sen sararsın, kırık kalpler Sende merhamet bulur.
- Övgü ve yücelik yalnızca Sanadır, ey Koyunların Kapısı,
mahkumları özgür kılar Ruhun'un etkin çağrısı.